

DELO ŽIVLJENJE

glasilo delovne skupnosti tovarne obutve alpina žiri

LETNIK 15

STEVILKA 4

21. APRIL 1976

Zaključni račun

V TOZD Proizvodnja smo dosegli 339 milijonov din celotnega dohodka, kar pomeni za 26 % več v primerjavi z letom 1974 ter 87 milijonov din dohodka, to je za 23 % več iz česar sledi, da so materialni stroški procentualno močnejše porasli kot celotni dohodek. V letu 1975 smo proizvedli obutve in plastičnih izdelkov po količini za okoli 16 % več, po vrednosti pa za 25 % več kot lansko leto. Poraba materiala je porasla za 27 %, prav tako so tudi vsi ostali stroški precej višji. Amortizacija po predpisani stopnji je višja za 23 %, amortizacija nad predpisano stopnjo pa nižja za 25 %. Iz dohodka smo pokrili pogodbene obveznosti, ki so v primerjavi z letom 1974 porasle za 26 %, zakonske obveznosti pa so višje za 4 %. Osebnih dohodkov so se povečali za 22 %. Povprečno izplačani osebni dohodek v letu 1975 je v TOZD Proizvodnja znašal 2.872 din. Prav tako so se zvišali tudi zneski za štipendije študentov in dijakov, za nagrade vajencev, za delo študentov in dijakov v praksi. V lastne sklade smo dali za 25 % več kot v preteklem letu, dotirali smo 11,6 milijonov din s tem, da smo znesek 2,4 milijone din izločili kot posojilo gospodarsko nerazvitim republikam SAP Kosovo in posojilo v skupne rezerve. Za potrebe družbenih služb, to je za nakazilo obveznosti po samoupravnih sporazumih smo iz dohodka rezervirali 3 milijone din.

V letu 1975 smo koristili kratkoročne kredite, 57 %-ni delež so zavzemali izvozni krediti, 22 % uvozniki krediti, ostalo pa krediti za izplačilo osebnih dohodkov, kredit za ostale namene ter pripravo proizvodnje za izvoz. Dobaviteljem smo poravnali obveznosti v 32 dneh, kar je nekoliko daljše obdobje kot v letu 1974, kupci pa so nam plačevali račune v 35 dneh, to pa je ugodnejše v primerjavi s preteklim letom.

Zaloge repro-materiala so se povišale za 19 %, in sicer zaloge zgornjega usnja za 16 %, spodnjega usnja za 27 %, forniture za 3 % in pomožnega materiala za 39 %. Skupaj znašajo zaloge repro-materiala 35,7 milijonov din. Zaloge nedovršene proizvodnje znašajo koncem leta 12 milijonov din, to je 10 %-ni porast, zaloge gotovih izdelkov v TOZD Proizvodnja pa 18 milijonov din, kar za gotove izdelke obutve znaša 9 % več po vrednosti, v primerjavi s preteklim letom, po količini pa so nižje za 2 %.

Razveseljivo za TOZD Proizvodnja je to, da po zaključnem računu pokriva poprečne zaloge. Izpolnili smo pogoje, da smo lahko zaprosili poslovno banko za investicijski kredit za gradnjo nove proizvodno-skladiščne hale.

V TOZD Prodaja pa smo zabeležili za 258 milijona din celotnega dohodka, kar pomeni za 36 % več v primerjavi s preteklim letom ter din 29 milijonov dohodka prav tako za 36 % več kot leto dni prej. Tudi v tej TOZD so materialni stroški precej porasli, amortizacija po predpisanih stopnjah je višja za 13 %, amortizacija nad predpisano stopnjo pa je nižja za 9 %.

Pogodbene obveznosti so v primerjavi s preteklim letom porasle za 55 %, zakonske obveznosti za 27 %. Osebnih dohodkov so višji za 29 %. Poprečno izplačani

osebni dohodek v tej TOZD je znašal 3.649.— din. V lastne sklade smo namenili znesek 6,7 milijonov din, kar pomeni za 59 % več v primerjavi s preteklim letom, od tega pa izločili znesek 1,6 milijonov din kot posojilo gospodarsko nerazvitim republikam in za skupne rezerve. Za potrebe družbenih služb, to je za obveznosti po samoupravnih sporazumih, smo izločili 170 tisoč din.

Zaloge domače obutve so po količini višje za 19 %, po vrednosti pa za 42 %, zaloge tuje obutve pa so po količini porasle za 20 %, po vrednosti pa za 36 %.

Vrednost zalog v tej TOZD znaša 88,3 milijone din. Za TOZD Prodaja smo ugotovili, da ne pokriva poprečnih zalog, zato ni investicijsko sposobna. Upamo, da bo poslovna banka prispevala svoj delež v obliki kredita za trajna obratna sredstva ter tako pomagala k vzpostavitvi investicijske sposobnosti te TOZD.

Naša naloga v bodoče je prav gotovo, da skušamo znižati zaloge in optimalno višino. Posebno pozornost moramo posvetiti zalogam gotovih izdelkov. S 1. aprilom prične veljati zakon o zavarovanju plačil med uporabniki družbenih sredstev. Na podlagi tega bomo morali račune poravnati najkasneje v 10 dneh po prejemu blaga. V kolikor ne bomo sposobni, bomo morali izstaviti menico avalirano (z jamstvom) od poslovne banke oziroma drugega podjetja. Na dan zapadlosti bo potrebno menico poravnati. Prav tako bomo lahko izstavili ček, ki bo zapadel v plačilo najkasneje v 15 dneh.

Skušali bomo vse plačevati v 10 dneh, oziroma na izdajo menice ali čeka. Da bomo lahko pravočasno plačevali, je nujno, da izboljšamo likvidnost.

Če na kratko povzamemo naše gospodarjenje v preteklem letu, lahko ugotovimo, da smo izpolnili vse obveznosti do družbe, ostanek pa namenili v lastne sklade.

Vse to pa smo uspeli delno tudi na račun nižjih osebnih dohodkov.

Ana Strlič

SESTAVA IZVRŠNEGA ODBORA KONFERENCE OSNOVNIH ORGANIZACIJ SINDIKATA,

dopolnjena na 2. redni seji konference dne
21. 2. 1976

1. Pavel Žakelj, predsednik konference OOS
2. Marinka Kolenc, sekretar konference OOS
3. Angelca Jezeršek, tajnik konference OOS
4. Adolf Križnar, predsednik OOS delovne skupnosti skupnih služb
5. Vinko Kopač, predsednik OOS TOZD Proizvodnja obutve
6. Jakob Čelik, predsednik OOS TOZD Prodaja obutve
7. Hinko Prosen, predsednik sindikalne skupine Gorenja vas
8. Alojzija Krapež, predsednik sindikalne skupine Col
9. Alojz Šporiš, član
10. Viktor Žakelj, član
11. Vladimir Pivk, član
12. Tomaž Justin, član

Ni bila žetev tako bogata...

Zbor delovnega kolektiva je za nami. Nekaterim članom delovne skupnosti smo zastavili nekaj vprašanj:

1. Katere pomanjkljivosti ste opazili na zborih, kar zadeva organizacijo ali vsebino?

2. Kaj sodite o poslovanju Alpine in kaj predlagate?

Mlinar Marica (šivalnica):

1. Obisk na zboru delovnih ljudi je bil zelo porazen. Opazila pa sem tudi premalo soglasja med vodilnimi.

2. Dobro bi bilo večkrat v letu sklicati tak zbor, vsaj

zasedli sedeže v dvorani in poslušali poročila zaključnega računa. Ker pa vedo, da od obljub ne ostane drugega kot nizki osebni dohodki in delo, preprosto zbor delovnih ljudi ni imel zaželenega obli-

mo možnosti. Vsaj tako je tudi tolmačeno na posameznih sejah. Navječi oči je namerjeno na kvaliteto. V to kvaliteto pa moramo všteti tehnološke napake, ki se jih je pa v zadnji sezoni mnogo nabralo in nam znižuje dober uspeh.

Biti bomo morali tudi dobri gospodarji. Tisti, ki smo jim zaupali mesta vodilnih ljudi, od njih več pričakujemo. Nismo na delavskih svetih dvigali rok za njihove št.

datki o poslovanju podjetja v minulemu letu ob zaključnem računu. Potrebna je razprava, kaj je bilo koristno, kaj je bilo slabo, kaj ukreniti, da bi koristilo vsem.

Stefan Gluhododov:

1. Zbor delovnih ljudi je bil organiziran v zelo primernem nem času. Znano je tudi, da je bila udeležba zelo slaba. Osebnostno mislim, da bi bila udeležba večja, če bi ljudje ne bi imeli do sedaj slabih izkušenj kar zadeva učinkovitost teh zborov.

Za primer navajam neodgovorne obljube v lanskem letu. Novo halo »gradimo« vsako leto znova, stroškov ne moremo znižati, poslovanje naj bi bilo boljše.

Teh obljub smo mi delavci že naveličani. Želimo poštene besede, kar je osnova za medsebojno sodelovanje. Cilj zadnjega zbora je bil, da se obvesti ljudi o uspehu poslovanja v letošnjem letu. Že v novembru smo vedeli za celoletno poslovanje, kar je zelo slabo vplivalo na ljudi, obenem pa tudi na zelo slabo udeležbo na zadnjem zboru.

Taka nezainteresiranost ljudi, kot se je pokazala, pa vse-

kakor n. izvpodbudna za nadaljnje uspešno poslovanje. Zato torej, preidimo že enkrat od besedi k dejanjem. Upam, da smo sedaj že na boljši poti, vzrok pa ej verjetno vsem poznan.

2. Zbor delovnih ljudi je vsekakor potreben in primeren ob vsakem času, le, da je za tak sklic dovolj tehtnih vzrokov. Za uspešnost takih zborov je nujno, da z vso odgovornostjo sodelujemo, izrečene pa naj bi bile jasne in poštene bseede. Tako bi bili taki zbori kratki in učinkoviti.

V nasprotnem primeru je bolje, da takih zborov ne sklicujemo, ker je samo izguba časa.

Nada Zust:

1. Smatram, da je bil čas zbora delovnih ljudi primeren, saj bi se ga lahko udeležili vsi člani delovnega kolektiva, zlasti še, ker je bila tema po mojem mnenju za vse zelo zanimiva.

2. Zbori delovnih ljudi so potrebni zato, da se vsi problemi podjetja hkrati obravnavajo in da lahko vsak član predlaga spremembe in dobi informacije o vseh področjih poslovanja.

Za poročanje in pojasnjevanje so bili pripravljeni...

dvakrat, da bi bili sproti seznanjeni s poslovanjem, saj se v tako kratkem času ne moreš zapomniti vseh milijonov, kam so namenjeni.

Ladislav Kosmač:

1. Mislim, da je bil zbor dokaj dobro pripravljen. Bilo pa je prisotno res premalo članov kolektiva. Skoraj prazna dvorana je sigurno vplivala na potek posebno pa na razpravo, ki je sledila.

2. Poslovanje, s katerim ne moremo biti zadovoljni, spremljajo tudi mnogi zunanji vplivi, vendar na to moramo računati. Zaostreni gospodarski odnosi zahtevajo od delovnih organizacij mnogo discipline na vseh področjih dela. Pa še to.

Medsebojni odnosi med delavci, posebno med vodstvenimi so tudi predpogoj za uspešno poslovanje. Da v naši organizaciji niso najboljši, je bilo opazno tudi na zboru.

Janko Rupnik:

1. Zbor delovnih ljudi, ki je bil organiziran v kinodvorani, ni imel tistega učinka, kot je bilo pričakovati.

Organizacija samega zbora je bila dobra. Dvorana je bila ozvočena. Za odgovore na vprašanja, pa so bili na voljo vsi šefi služb. Zakaj ljudje niso bili zainteresirani za ta razširjeni zbor, nam da misliti? Res je bila prosta sobota. Če bi vedeli, da bodo slišali nekaj lepih uspehov podjetja, kar je tudi sad njihovega trdega dela, bi gotovo

ska. Delavci z nizkimi osebni dohodki bi pa imeli gotovo največ vprašanj, včasih pa nimajo tudi program za vprašanja.

2. Poslovanje našega podjetja ni na zaželeni stopnji. Takoj lahko ugotovimo, da dvig osebnih dohodkov nima-

pendije in lepše plače, ampak za resno gospodarjenje in večji uspeh podjetja. To je želja slehernega našega člana kolektiva. Kar se mi zdi, da sodi tudi v poslovanje in rezultat našega podjetja, se ne bi smelo dovoliti trenja med vodilnimi in metati krivde drug drugemu.

VPRAŠANJA:

1. Ali se vam zdi, da je bil zbor organiziran v neprimernem času?

2. Kakšna je vaša ocena, zakaj je takle zbor potreben?

Maks Orešnik:

1. Da je bil zbor delovnih ljudi organiziran v nepravem času ne bi trdil. Zakaj je bila udeležba tako maloštevilna ne vem. Vse tako izgleda, da so člani kolektiva vse prema-

lo zainteresirani za poslovanje podjetja. Če bi na zboru delili dobiček, bi bila udeležba polnoštevilna.

2. Mislim, da je zbor potreben in koristen za nas vse. Saj na zboru so podani po-

...Toda vzdušje je bilo ob klavni udeležbi kaj žalostno

Iz nabiralnika

PRIPOMBA NA STALNO RUBRIKO V DELU—ZIVLJENJE
»RAZGOVOR ZA UREDNIKOVO MIZO«

V tretji številki Dela—življenja, marec 1976 je v stalni rubriki »Razgovor za uredniško mizo« v razgovoru na temo Vloga žene v združenem delu.

Na drugo vprašanje tega članka: Kaj predlagate, da bi napravili v Alpini, da bi bile življenjske in delovne razmere zaposlenih žensk boljše.

V razgovor sta bili vključeni tudi tov. Marija Mlakar in Milka Gladek iz lahke šivalnice. V odgovoru se obe dotakneta norm. Menim, da sem dolžan omenjeni odgovor podkrepiti s podatki o dosegu norm obeh tovarišic za čas od 1. 1. 1975 — 31. 12. 1975 ter za januar 1976.

V letu 1975 je Mlakar Marija opravila 1977 D^b in dosegla 2527 N^b ali 127 %, Milka Gladek je pri 1849 D^b dosegla 2162 N^b ali 116,9 %, kar je v obeh primerih več kot je meja v pravilniku.

V januarju 1976 je prva pri 76 D^b dosegla 208 N^b s presegom 118,1 %, druga pa pri 146 D^b dosegla 164 N^b ali 112,3 odstotka. Dela sta sicer večkrat menjavali, tov. Mlakarjeva od priprave dela na strojno zagibanje odnosno ročno zagibanje. Tov. Gladek pa na I fazah in sešivanju ali jehtanju, kljub temu da zaradi strukture izdelave delo večkrat menjata, je doseg zadovoljiv v odnosu do pravilnika o delitvi osebnih dohodkov iz 24. člena. Vprašljivo je, če je člen 24. v pravilniku o delitvi OD sploh potreben. Za službo študij časov bo zadeva najprej rešena, če eden od katerihkoli odgovornih izda nalog s pod-

pisom, da se ta omejitev v pravilniku črta in se lahko ugodi individualnemu delavcu kolikor pač zahteva. Vsem je znano, da na tem delu ne dela normirec sam, ampak tudi za to zadolžena delavka na pripravi dela s kronometrom izmeri čas sama, na kar dodamo še stalni dodatni čas po pravilniku ter še faktor delavke.

Kar se da izmeriti, merimo.

Ker se vprašanje nanaša na položaj delavke nasploh, moram povedati, da se naj dohodki zboljšujejo, samo s to razliko, da časi ostanejo v mejah dovoljenega. Pristopi naj se pri reševanju tega vprašanja na drug način, to je z dvigom vrednosti minute, vzporedno z rastjo življenjskih stroškov. Zato so pooblaščen drugi organi v združenem delu. Da je pa potrebno dvigniti dohodek, tega ne zanika nobeden.

Upam, da se razumemo, da smo odgovorni na obeh straneh tako do pravilnika in s tem do podjetja kot tudi do delavca. Prizadeti pa naj se obračajo tja, koder se deli donos, ker drugega skoraj res ni mogoče nakazati, saj je vedno na poudarku večja storilnost in boljša organizacija dela v vseh delovnih organizacijah. Tej paroli ne bomo ušli niti v Alpini.

Anton Mlinar

Bežno sem ob poročilu o zaključnem računu slišal znesek, ki smo ga izplačali za dimnikarske usluge v lanskem letu. Bilo je precej starih milijonov.

Vprašujem, ali ne bi bilo za Alpino ceneje, če bi imeli redno zaposlenega delavca za ta dela?

Sejem zimske športne opreme v Münchnu – ISPO 1976

Od 26. do 29. februarja je Alpina zopet razstavljala športno obutev na vsakoletnem sejmu zimsko športne opreme ISPO v Münchnu, na skupnem paviljonu z Elanom in Almira.

kih dobavnih rokov. Večja naročila bomo prejeli šele po končanih sejmih v ZDA in Kanadi, ki bodo končani do konca marca. Kupci pa zahtevajo, da jim zadnje pošiljke za Ameriko izdostavimo v

trebnih nobenih novih investicij.

Pri razgovorih s kupci smo ugotavljali, da se v bodoče prodaja tekaških čevljev ne bo več tako strmo dvigala kot doslej, vendar pa pričakujejo

športe. Novosti se pojavljajo pri vsem tem skladno, saj je njihova uporaba v tesni povezanosti. Trg sam jih peha v borbo: čim boljše, ekonomično, cenejše!

Za nas »šuštarje« so bili pomembni predvsem čevlji. Pri tekaških prevladujejo dokaj komplicirani kroji, ki izdelek dražijo in po mojem mnenju niso neobhodno potrebni. Predvsem so bili v večini bolj nizki čevlji. Višina našega (na primer art 2603) skoraj ni bila zastopana. Nekateri modeli (HOCHLAND) so bili v pregibnem (členastem) delu izrezani. To omogoča boljšo pregibnost in izključuje pritisk materiala na nogo (prste). Izrez je tudi na strani (prehod prednjika v gležnjico). Vprašanje pa je, kolika je možnost vdiranja vlage, vode v notranjost čevlja.

Večina nordijskih firm uporablja izključno usnje, le v enem primeru sem opazil neko sintetično blago. Zastopan je bil tudi SRE in podoben material. Manj je bilo long liefa in tudi špalta je bilo malo. Povsod pa rabijo mat finiše.

Mnogo se tudi izdeluje nepodloženi tekaški čevlji in so podloženi le v delu za vezanje (kljukice, polobročki, rinčice). Opaziti je bilo belo, kakor tudi bg umetno krzno, vendar s precej krajšo dlako od eskima.

Vezava gležnjice je bila v večini brez rinčic (samo prebite luknje) nekaj je bilo tudi polobročkov, kljukic pa zelo malo.

Barvne kombinacije so zelo žive; mnogo je zelene barve v kombinaciji z rumeno, rdečo ali belo.

Opazne so bile še črno-bela, modro-bela, modro-rdeča,

mornarsko modra-bela (tudi bel podplat), rumeno-črna, rdeče-bela in rumena v raznih kombinacijah.

»Brehm« je propagiral tudi uporabo nekakega smernika pri tekaškem čevlju (v peti) in uporabo flexmetra.

V veliki večini se tekaški spodnji deli (podplat) brizgajo, zelo malo je lepljenih izvedb. Sivani pa so na gojzer način do zgiba.

Gorski čevlji so trdi in se proizvajalci poslužujejo predvsem »galusser« materialov. Tudi pri teh se opaža pretirano izživiljanje v krogih, kar pri tako močnih, debelih materialih še bolj otežuje delo šivalnic in montaž. Če uporaba in funkcionalnost čevlja zadostuje ceni, je pa vprašanje.

Novo pri šobah so grobi deseni podplatov. V peti so spodrezani, tako da ima čevljev »optično« visoko peto.

Manšete so večinoma upete samo zadaj, na hrbtini strani. S tem odpade stransko zakovicenje dragih zakovic pri sestavi. Prirejene so tako, da se sestavljajo s spodnjim delom čevlja skupaj. Obstaja tudi način, ko je cela manšeta potegnjena skozi veliko »gajko« na hrbtu, odlito na spodnjem delu čevlja.

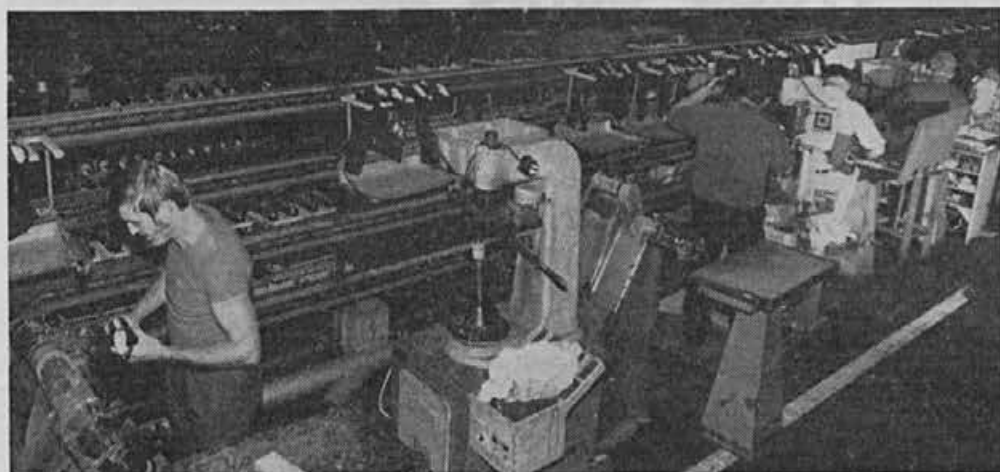
Vsi boljši modeli imajo pomične zaklopke z mikro regulacijo, cenejši te regulacije nimajo, kar je velika napaka, saj se že mikro zaklopke rade odpenjajo.

Barve »šale« so v glavnem: navy, črna, zelena, temno zelena, siva, temno siva, modra, svetlo modra, rjava, bela itd.

Mnogo je vsega tega, kar naj bi si zapomnili v tem kratkem času.

Marsikaj nam lahko tudi koristi.

Silvo Trček

Predno prilepimo podplat, je vedno mnogo zahtevnih opravil

Letošnji nastop na tem sejmu lahko ocenjujemo kot uspešen. Naša kolekcija športne obutve se je letos že močno približala ravni zahodnoevropske konkurence in nam daje upanje, da se bomo ponovno prebili na nivo, ki smo ga dosegli v letih 1971 in 1972.

Naša kolekcija plastičnih smučarskih čevljev je bila letos razširjena za 3 nove modele, in to: SPIDER RKS v moških in ženskih veličinah ter JUNIOR v otroških veličinah. V kolekciji pa sta ostala še lanskoletna modela TI in ALPINA. Tako vsebuje letos naša kolekcija vrsto modelov, od enostavnih do zahtevnih. S tem razširjenim programom pa smo sedaj dali možnost našim posrednikom, da ponudijo kupcem kompletno kolekcijo.

Kot vsako leto, bomo tudi letos imeli težave zaradi krat-

drugi polovici avgusta. Za letošnje ocenjujemo, da bomo iz zahodnega področja prejeli naročila za okrog 50.000 parov smučarskih čevljev. Da pa bi se nam res izplačalo, bomo morali v prihodnjih dveh letih doseči količino 100.000 parov. Zato je bil sprejet predlog, da bi za prihodnje leto razširili naš proizvodni oz. prodajni program še za dva nova modela smučarskih čevljev.

Zelo veliko zanimanje pa so letos pokazali kupci za tekaške čevlje. Od leta 1972, ko smo začeli z 8000 pari, pa do leta 1975, ko smo jih izvozili 78.000 parov, predvidevamo letos nadaljnje povečanje na okrog 160.000 parov. Ta vrsta obutve je za nas zelo zanimiva, ker zanjo uporabljamo predvsem domače materiale. Prav v proizvodnji ni bilo po-

za naslednje leto še delno povečanje. Ugotoviti pa moramo, da je bilo na sejmu ISPO v letu 1972 samo par razstavljavcev tekaške obutve, medtem ko so letos bile med razstavljavci že skoraj vse tovarne, ki proizvajajo športno obutev. Lahko ugotavljamo, da nam je k razmeroma dobri prodaji veliko pripomogla pravočasna odločitev o vključitvi tekaških čevljev v naš proizvodni program.

Težje kot pri tekaških je položaj pri prodaji gorskih čevljev, ker trenutno še nimamo dovolj naročil, proizvajamo gorske čevlje samo v mesecih november-maj. Če pa bi hoteli dobro oskrbovati trg, bi morali vpeljati neprekinjeno proizvodnjo. Zato je nujno, da bomo poiskali vse možnosti prodaje doma in v inozemstvu in s tem zadostili potrebam kupcev in olajšali delo proizvodnji.

Miloš Milnar

Vtisi s sejma v Münchnu

Vsakoletni sejem športne opreme ISPO je bil to leto od 26. do 29. februarja. Njegova obsežnost daje obiskovalcu širok pregled o premiku v sestavi in tehnični izvedbi kolekcij tovarn in družb od vseh povsod. Tu je stičišče enoletnih tehničnih in modnih novosti dežel, ki nekaj pomenijo predvsem v zimskih športih. Vidi se vse: smučarski čevlji raznih panog (za alpsko, tekaško in skakalno dejavnost), dovršene smuči, vezi, palice, oblačila, hokejski pripomočki, sankarska oprema, vlečnice in še marsikaj. Največjo proizvodno moč pa prav gotovo kaže konfekcija oblačil za vse te

Kako bo v montaži...

Ali bo ta model uspel?

Še se bomo pulili za surovine — in dinar

Drugo polovico meseca februarja so naši proizvodnji grozili večji zastoji zaradi pomanjkanja skiversa za podlogo in še nekaterih drugih materialov.

Skivers smo naročili pravočasno. Toda že prve dobave so pokazale, da je proizvajalec tovrstnega materiala (Solid — Subotica) slabo ocenil svoje proizvodne zmogljivosti. Prav tako ni predvideval težav, ki so se pojavile pri uvozu surovin kož in kemikalij.

Kot vzrok neizpolnjevanja obveznosti je Solid navedel tudi prezahtevnost anilinskega skiversa za naše potrebe. To podjetje je zaenkrat edini proizvajalec tovrstnega artikla na jugoslovanskem trgu. Svojo surovino (polstrojene kože) dobiva iz uvoza. Pri predelavi le-teh v naše namene se je pokazalo, da gre izredno veliko (60 %) strojenih kož zaradi zahtevnega postopka v nižji kakovostni razred. S temi kožami je Solid zalagal ostale manj zahtevne jugoslovanske kupce. Poleg tega se je povpraševanje po Solidovih izdelkih zaradi omejitve uvoza zelo povečalo.

Alpina je bila med prvimi kupci skivers podloge. Kot poslovni partner je bil Solid do začetka omenjenih težav kar soliden. Pri kasnejših raziskavah se je izkazalo, da vzrok neustrezne kvalitete skiversa tiči predvsem v neustreznosti surovini. Zato smo se s tehnološko pripravo dogovorili, da bomo do nadaljnjega poskušali anilinski skivers nadomeščati s svijsko podlogo.

Kot drugi vzrok zastojev v proizvodnji je bila nepravčasna preskrba zadrž iz Mege Zagreb. Tudi tu so imeli težave z uvozom repromateriala. Imajo ogromno naročil, zaradi česar ne morejo zadostiti vseh potreb.

Poseben problem, s katerim se srečujemo posebno pri nabavi gornjega usnja je neustrezna kvaliteta. Niso redki primeri, ko moramo zaradi tega zavrniti celotne partije. Predno dobimo novi, pa poteče precej časa, kajti tudi usnjarska podjetja se srečujejo z uvoznimi težavami. V malo boljšem položaju so tista podjetja, ki izdelujejo obutev iz manj zahtevnih materialov. Seveda pa precej zavisi tudi od tega, kdaj nabavna služba dobi potrebe. Večji del le-teh se glasi »nujno«, kar še zlasti velja za manjša izvozna naročila.

Glede na to, da imamo pri nas izredno neurejeno tržišče in da je uvoz repromaterialov zmanjšan lahko v bodoče pričakujemo le večje, ne pa manjše težave.

To potrjuje tudi članek, objavljen v Delu 13. marca.

Lojze Kolenc

Vroče usnje

Bo zaradi krize surovin nekaj tovarn usnja v SRS sredi leta nehalo delati?

LJUBLJANA, 12. marca — Kriza surovin slovenske usnjarske industrije se bliža vrelišču. Če tovarnam ne bo uspelo uvoziti surovin kož, bodo poslovale z izgubo, nekatere pa že sredi leta ustavile proizvodnjo. Toda panoga je lani izvozila za 66 milijonov dolarjev izdelkov, od tega več kot polovico na konvertibilno tržišče. Sedanje razmere narekujejo zmanjšanje ali celo ukinitve izvoza. Si slovensko gospodarstvo lahko privoščiti za tolikšno vrednost siromašnejšo bilanco?

Tudi to, čeprav morda malo preveč dramatično vprašanje, ki ga je bilo moč slišati na današnji seji IO združenja TOZD usnjarsko predelovalne industrije, pravi o nevdržnem stanju v panogi. Ta je bila lani po vrednosti izvoza v Sloveniji na 5. in

uvoza na 14. mestu, kar pomeni, da sodi med tiste redke branže, ki imajo pri nas pozitivno devizno bilanco.

Nove carinske in necarinske dajatve za surove kože in kemikalije ter ceno kož, ki so se v nekaj mesecih zvišale za 70 odstotkov, bodo

predvidoma zmanjšale ostalek dohodka usnjarske industrije za 191 milijonov dinarjev. Reprodukcijska sposobnost tovarn se bo zato zmanjšala na minimum ali pa bo to celo povzročilo dodatno izgubo. Najtežje bodo obremenjene male usnjarne. Tako bo glede na te dajatve in draginjo izguba v usnjarni domžalskega Toka skoraj 17 milijonov — kar 54 odstotkov njene vrednosti proizvodnje. O obsežnosti uvoznih dajatev pravi tudi to, da se bodo v jugoslovanskem merilu letos povečale kar za 182 odstotkov.

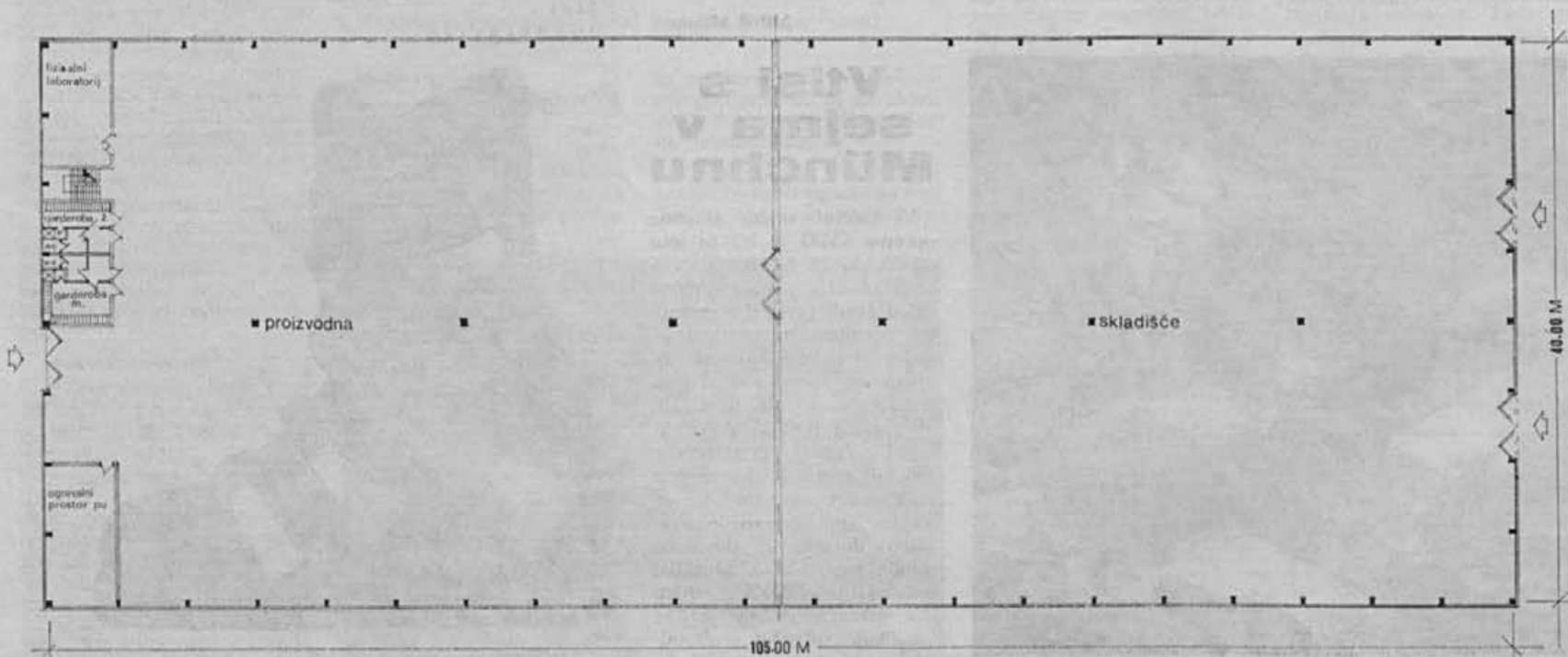
Člani IO so menili, da so spremenjeni uvozni instrumenti edina pot iz kritičnega ekonomskega stanja panoge. Podražitev cen usnja in usnjenih izdelkov ne bi bila prava rešitev, ker že lani zaradi visokih cen naše tovarne na tujem trgu niso bile konkurenčne. Odložili so se, da se bodo živahneje vključili v širše dogovarjanje s predstavniki panoge v drugih republikah in tako zavrli naraščajoč nered na domačem tržišču.

DUSAN SNOJ

Bodo imele dovolj dela ...

TLORIS NOVE PROIZVODNE - SKLADIŠČNE HALE.

Takole naj bi izgledala nova hala. Razpored prostorov bo verjetno še doživel manjše spremembe. Važno je, da bo kmalu!

Ni vseeno — Kdo me bo zastopal?

Člani samoupravnih organov

1. Skupni delavski svet — 17 delegatov

Rupnik Janko, Kavčič Heron, Bogataj Darja, Kenda Slavko, Bajc Gabrijela, Grubišič Petar, Novoselac Stjepan, Košir Tomaž — novi: Bogataj Vinko, Dolinar Anton, Dolinar Jakob, Možina Anton, Kepec Milena, Kogovšek Franc, Bobinac Zlatko, Serdinšek Alojz, Kopač Zoran.

2. Delavski svet TOZD Proizvodnja obutve — 19 delegatov

Jesenko Franc, Čadež Marija, Poljanšek Rudolf, Modic Alojz, Logar Janez, Jereb Rado, Peternelj Janez — novi: Zajc Bernarda, Pipan Hilda,

Rupnik Viktorija, Vehar Marija, Eržen Milka, Prosen Jože, Justin Ivanka, Krapež Slavka, Smeh Janez, Jereb Franc, Gluhodetov Stefan, Mlinar Peter.

3. Delavski svet TOZD Prodaja obutve — 9 delegatov
Vidmar Fanči, Kastelic Mirro, Ribič Mirko, Beroč Pavle, Raca Pero — novi: Pečelin Ivan, Kavčič Ivanka, Sobočan Iva, Četojevič Drago.

4. Svet delovne skupnosti skupnih služb — 5 delegatov

Čokan Anica, Bajt Silva — novi: Kastelic Marija, Kosmač Peter, Strlič Leopold.

5. Komisije delavske kontrole — 5 delegatov

Dolenc Pavel, Pivk Marta — novi: Zakelj Viktor, Celik Jakob, Kopač Minka.

6. Komisija za ugotavljanje kršitev delovnih obveznosti — 7 delegatov

Demšar Stanko, Eržen Franc, Radosavljevič Vojo, Justin Tomaž — novi: Kavčič Marija, Kristan Slavko, Poklič Beatrika.

7. Odbor za medsebojna razmerja delavcev v združenem delu — 13 delegatov

Kopač Stefan, Pintar Anton, Čadež Viktor, Zakelj Bojan, Jurca Matko, Bogataj Janko — novi: Voljč Zofija, Kolenc Zdena, Gruden Cveto, Justin Vida, Vidmar Marija, Bogataj Ciril, Kopač Vinko.

Otroški dodatek v letu 1975

Pri ugotavljanju upravičenosti do otroškega dodatka se upošteva osebni dohodek iz delovnega razmerja — izplačan v letu 1975 (dec. 1974 do vključno november 1975) in vsi dohodki, ki se obravnavajo kakor osebni dohodek; dohodek iz kmetijske dejavnosti se upošteva v 14-kratnem znesku katastrskega dohodka.

Če občan ni imel dohodka v preteklem letu, se ugotavlja upravičenost do otroškega dodatka po dohodkih za najmanj tri mesece tekočega leta.

Za člane družine se štejejo tudi otrokovi stari starši, pod pogojem, da jih otrokov roditelj preživlja, če njihov lastni dohodek ne presega 600 din mesečno na enega starih staršev.

Pravico do otroškega dodatka ima v znesku:

1. — 220 din prvi otrok,
— 320 din vsak naslednji otrok, če je dohodek družine, v kateri otrok živi oziroma v katero spada, manjši od 1100 dinarjev mesečno na družinskega člana.

2. — 180 din prvi otrok,
— 270 din vsak naslednji otrok, če je dohodek družine, v kateri otrok živi oziroma v katero spada, od 1100 do 1300 dinarjev mesečno na družinskega člana.

3. — 140 din prvi otrok,
— 200 din vsak naslednji otrok, če je dohodek družine, v kateri otrok živi oziroma v katero spada, od 1300 do 1750 dinarjev mesečno na družinskega člana.

4. — 100 din prvi otrok,
— 150 din vsak naslednji otrok, če je dohodek družine, v kateri otrok živi oziroma v katero spada, od 1750 do 2000 dinarjev mesečno na družinskega člana.

Število družinskih članov se poveča za 0,5, če je v družini težje telesno ali duševno prizadet otrok, kar mora biti dokazano z izvidom in mnenjem pristojne strokovne službe in pa če ima roditelj, pri katerem otrok živi oziroma h kateremu spada, lastnost edinega hranilca.

Poostrena pa so merila za pridobitev posebnega dodatka v primeru:

— ko ne obstaja zakonska skupnost roditeljev,
— zaradi nezakonskega rojstva otrok,
— zaradi razveze zakonske zveze staršev,

— zaradi smrti enega roditelja.

V naštetih primerih gre pravica do posebnega dodatka le:

— kadar je roditelj uveljavljaj preživnino,

— kadar znesek preživnine, pokojnine oziroma drugih dohodkov otroka ne presega 600 dinarjev mesečno,

— kadar ni znano bivališče enega od roditeljev.

Od 1. maja 1976 dalje bodo organizacije združenega dela izplačevale otroški dodatek le tistim občanom, za katere bo s posebno odločbo ali obvestilom priznana pravica do otroškega dodatka v 1976. letu.

Pravico do posebnega dodatka ima v znesku:

— 105 din mesečno težje telesno ali duševno prizadet otrok,

— 600 din mesečno otrok, ki ima edinega hranilca.

Pomoč za opremo novorojenčka znaša od 1. maja 1976 dalje

— 750 din, če je dohodek na člana družine do 1100 din mesečno oziroma do 1200 din letno dohodka iz kmetijske dejavnosti,

— 350 din, če je dohodek na člana družine 1100 din in več mesečno oziroma 1200 din in več letno dohodka iz kmetijske dejavnosti.

Jelica Diklič

»DELO ŽIVLJENJE« je glasilo ALPINE tovarne obutve Ziri, Stara vas 23 — n. sol. o., ki ima v svoji sestavi TOZD Proizvodnja obutve, TOZD Prodaja obutve in Delovno skupnost skupnih služb.

Ureja ga uredniški odbor:

Vladimir Pivk
Alfonz Zajec
Ivan Capuder
Janez Smeh
Martina Gregorac

Majda Jesenko — glavni urednik

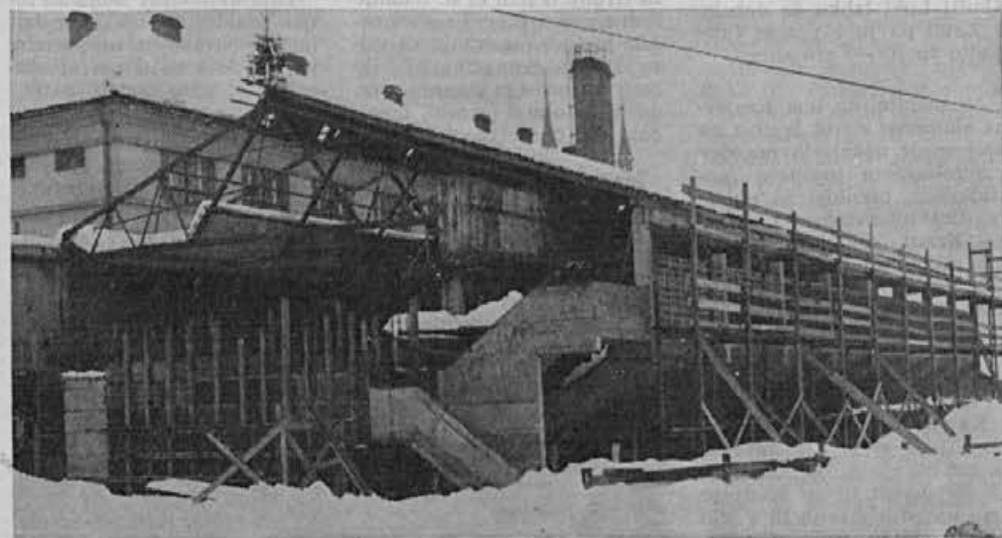
Nejko Podobnik — odgovorni urednik

Izhaja mesečno. Naklada 1600 izvodov.

Fotografije: Franc Jesenko

Tisk: Gorenjski tisk, Kranj

Gradnja dodatnih šolskih prostorov v Žireh napreduje

Vsi ste lahko opazili na novograjeni telovadnici smrečico, simbol, da je pod streho. Letošnja mrzla zima in veliko zapadlega snega v februarju je delavcem delo na gradbišču zelo oteževalo. Vendar so kljub temu dela izvajali, tako da lahko pričakujemo, da bosta oba objekta čez nekaj mesecev že služila svojemu namenu. Najti pa bo treba dodatna sredstva, da bi vzporedno pričeli graditi že vezni objekt. Sicer novo izgražena objekta ne bosta funkcionalna niti lepa. Že sedaj pa bomo morali misliti, kako zagotoviti sredstva za drugo etapo gradnje, to je dodatnih učilnic s kabineti. Gotovo bo treba začeti z akcijo za podaljšanje samoprispevka občanov ter aktivirati tudi druge viře in sile.

Še o kolektivnem zavarovanju

Kolektivnega zavarovanja ne bo.

V januarju je Zavarovalnica Sava izvedla v našem kolektivno anketo o kolektivnem nezgodnem zavarovanju.

Zdaj, ko so znani rezultati ankete, je jasno, da kolektivnega zavarovanja ne bo. Le 8% članov kolektiva se je namreč izreklo za to, da bi iz osebnih dohodkov plačevalo premijo za kolektivno nezgodno zavarovanje.

Na tak izid ankete je prav gotovo močno vplivalo to, da ima precej zaposlenih že sklenjeno pogodbo o življenjskem zavarovanju in da ima naš kolektiv razmeroma dobro urejeno izplačevanje odškodnine za poškodbe pri delu in da so odškodnine znatno višje kot jih daje Zavarovalnica iz naslova kolektivnega zavarovanja.

Marija KASTELEC

razgovor za urednikovo mizo — razgovor za ure

na temo RAZMERE V AVTOBUSNEM PROMETU. Sodelovali so: Ana Cemažar — stalni potnik iz obrata Alpina Gorenja vas, Alfonz Zajec — občasni potnik, Alpina Ziri, Alojz Firšt — šofer pri Alpetouru, Miha Govekar — tajnik Krajevne skupnosti Ziri, Pavel Cuk — komandir postaje milice Ziri, Marta Treven — socialna delavka, Alpina Ziri, Esad Biljali — predsednik Turističnega društva Ziri, Franc Kovač — Alpetour. Razgovor sta vodila Majda Jesenko in Vladimir Pivk. Stenografske zapiske je pripravila Anuška Starman.

V zadnjem času ugotavljam, da so razmere v avtobusnem prometu po poljanski dolini neprimerne (zamude avtobusov, natrpani avtobusi, problem postajališč in sploh kulturnega in rednega prevoza).

Kot stalni potnik nas zanima, kaj vi menite o tem?

Ana CEMAŽAR

Razmere v avtobusnem prometu so res neprimerne. Vozim se iz Javorij na delo v Gorenjo vas in moram presecati v Poljanah in večkrat se

Alfonz ZAJEC

Mi, ki nimamo avtomobilov vemo, da smo drugorazredni državljani in se moramo dostikrat posluževati avtobusov. Problem pa je v tem, da so avtobusi že ob odhodu, na začetni postaji prenatrpani. Čas odhoda je res točen, ni pa točen čas prihoda. K temu je veliko prispeval način samokasiranja. Samoinkasanti so podjetju res v korist, niso pa v korist potnikom, ki jim je na ta način ukradenega precej dragocenega časa. Res je, da lahko na nekaterih postajah kupimo vozovnice že v

in postajanja pred gostilnami je manj.

Stalno vozite na progi Skofja Loka — Ziri in obratno.

Kakšni so odnosi potnikov do voznega osebja in s kakšnimi težavami se srečujete?

Alojz FIRŠT

Odnosi med potniki in vozniki so zelo različni, odvisni od okoliščin. Res pride včasih do neljubih stvari, hudih besed.

V sedanjem hitrem tempu izljudenja, ko je promet zelo gost, avtobusi so natrpani, vsak hoče čimhitreje priti do svojega cilja, kot voznik ne more biti enako razpoložen. Pripombe padajo tako od ene kot od druge strani in zadnje čase je vedno huje, promet je vedno bolj gost, cesta pa stara, ozka in ovinkasta, ter velikokrat slabo vzdrževana. Ko pade malo snega, že nastanejo veliki problemi, ker ceste niso očiščene in kot se je pred kratkim zgodilo, da smo ostali celo odrezani in brez avtobusnih zvez. Avtobus je pripeljal do Trebije, nato pa so potniki iz Zira morali izstopiti in peš nadaljevati pot.

Na tem razgovoru bi morali biti navzoči tudi predstavniki cestnega podjetja, da bi nam lahko odgovorili, kdo je odgovoren za to in zakaj so ceste tako slabo vzdrževane.

Tudi s strani naše delovne organizacije ni bilo prav, da smo potnike za Ziri puščali na Trebiji, lahko bi v takem primeru oskrbeli vsaj manjše vozilo, ki bi bilo ustrezno opremljeno za tako pot.

Mislim, da bo cestno podjetje Kranj v prihodnji sezoni spremenilo način glede pluzenja. Ceste je treba pričeti pluziti v kraju, kjer je padlo največ snega (npr. v Skofji Loki lahko še dežuje, v Zireh pa je v tistem času padlo že 20–30 cm snega).

Ali menite, da ima Krajevna skupnost dovolj vpliva na urejevanje nekaterih pogojev v avtobusnem prometu (postajališča, predlogi za postaje, direktni avtobusi Ljubljana, Kranj, vsklajevanje vozniških redov s potrebami občanov, pomoč pri vzdrževanju cest, kar velja zlasti za zimsko obdobje, itd.)?

Miha GOVEKAR

Kar se tiče krajevne skupnosti ni v zvezi s postajališči še nič ukrepala, ker so vsa že tradicionalna in so že dolga leta na istih mestih in s tem nikoli ni bilo problemov.

Na prošnjo občanov s Spodnjega Sela smo izdali dovoljenje za postavitev postaje v tem kraju. To je bilo vse, kar je KS na tem področju storila.

Kar zadeva druga vprašanja in probleme, pa se na krajevno skupnost ni še nihče obrnil in nismo dobili kon-

kretnega predloga, da bi se o tem pomenili in ustrezno ukrepali.

Tudi glede direktnih zvez nismo dobili nobenih predlogov. Sami od sebe pa ne moremo nič narediti.

Glede vzdrževanja oz. komunale pa so pri nas veliki problemi. Naša KS meji na več občin. Regionalne ceste vzdržujejo tri cestna podjetja. Tako se velikokrat zgodi, da ostanejo prav v središču Zirov ceste nevzdrževane, ker so meje nepravilno postavljene.

Obrnili smo se že na občino, da bi se na področju vzdrževanja cest kaj spremenilo oz. da bi za vzdrževanje skrbelo samo eno cestno podjetje in bi bilo ta zato tudi odgovorno. Naše zmogljivosti, ki jih ima Kmetijska zadruška pa so: traktor, lesen plug, delo opravlja en delavec, ki mu včasih pomagajo še trije komunalci.

Predlog Krajevne skupnosti je, da bi nabavili avto z več priključki, ki bi v podobnih primerih, kot je bilo letos, lahko poskrbel za dobro vzdrževanje ceste. Tukaj pa se pojavi problem pri financiranju, saj sredstva za te namene včasih komaj zadoščajo za posutje ene stranske poti.

In kaj vi menite o teh vprašanjih?

Esad BILJALI

Res je sramota za tak kraj kot so Ziri, da je toliko časa odrezan in ima neprevozno cesto. Za to bo na vsak način treba boljše poskrbeti. Tudi avtobusno podjetje bi moralo imeti več odgovornosti in tudi v takih primerih poskrbeti, da bi potniki prišli do Zirov.

Glede velike natrpanosti avtobusov pa bi bilo dobro, ko bi uvedli vsaj dva ekspress avtobusa za Ljubljano in dva za Kranj. S tem bi se sedanje redne proge precej razbremenile in tudi potovanje za tujce kot za domačine bi bilo bolj kulturno in sigurne sem, da bi avtobusi prinesli dohodek tudi podjetju.

Marta TREVEN

Nujno bi bilo, da bi uvedli dijaški avtobus. O tem ne

moremo samo razmišljati, ampak tudi v okviru krajevne skupnosti to tudi izvesti. Iz naših krajev hodi veliko otrok v posebno šolo in dosti je takih, ki imajo daleč do avtobusa, nato pa še v avtobusu največkrat stojijo in pridejo preveč utrujeni v šolo.

Dane so bile že prošnje na pristojne organe, vendar so jih zavrnil, ker ni finančnih sredstev.

S strani občanov in naših delavcev smo slišali mnogo pripomb v zvezi z razmerami v avtobusnem prometu. Vi kot predstavnik podjetja, ki organizira prevoze v okviru naše občine, boste prav gotovo lahko pojasnili upravičenost ali neupravičenost pripomb občanov.

Franc KOVAČ

Najprej se vam lepo zahvaljujem, da ste me danes povabili in bi kar po vrsti odgovarjal.

V zvezi z relacijo Gorenja vas — Poljane — Javorje, smo imeli že precej pripomb. V glavnem pa smo to zvedeli po telefonu in ustmeno iz pogovora. Nobeden pa ne da konkretnega predloga, kajti le tako lahko tudi mi ukrepamo.

Glede avtobus, ki vozi za Sovodenj, nismo dobili nobene pripombe ali opozorila, da ustavlja izven določenih postajališč. To je kaznivo dejanje tako z naše strani kot s strani milice.

Ponavadi imamo na določeni relaciji stalnega šoferja, ob morebitni odsotnosti pa se morajo tudi zamenjati in verjetno počnejo to tisti, ki ne vozijo stalno na isti progi.

Kar zadeva prenatrpanost avtobusov, se ta problem pojavlja povsod, ne samo v tej dolini, vendar je to tako na hitro reševati zelo težko.

Tudi avtobusov nimamo toliko, da bi jih lahko poslali na vse strani in so potrebe po tej dejavnosti precej večje kot so naše zmogljivosti.

Samoinkasanti: Stremlejnje vsega gospodarstva je — iskanje notranjih rezerv. Mi smo ena zadnjih držav, ki smo v zadnjem času začeli pristopati (Nadaljevanje na 7. strani)

je že zgodilo, da sem morala peš na delo. Zvečer pa moram 1 uro službe pustiti, da pridem pravočasno na avtobus. Zveze so torej zelo neugodne in želja nas vseh, ki se vozimo je, da bi se to končno uredilo, saj smo tako na škodi me, delavke, pa tudi podjetje. Če pa se to kmalu ne bo uredilo, bomo primorani zamenjati službo.

Tudi natrpanost v avtobusih je prevelika, odnosi šoferjev do potnikov oz. potnikov do šoferjev niso najboljši. Ob vremenskih nepravilnostih so avtobusi netočni, dolgo jih čakamo na mrazu in dežju, ali pa prezgodaj odhajajo s postaje, da ga ne ujamemo več. Dostikrat se zgodi, da ustavi tam, kjer ni postaje in ne tam, kjer bi praviloma moral.

Glede na to, da nimate lastnega prevoznega sredstva, menim da večkrat potujete z avtobusom.

Kakšne pomanjkljivosti in dobre strani v avtobusnem prometu ste opazili vi?

predprodaji, vendar se kljub temu ne izognemo gneči, ki nastane pred avtobusom, ki ga šofer ponavadi odpre tik pred odhodom.

Problem je tudi s prtljago, ki jo moraš pustiti pred avtobusom in ne moreš nič, če na končni postaji ne dobiš svoje prtljage.

Naj navedem primer:

4. marca sem imel ob 16. uri v Skofji Loki sejo, prej pa sestanek v Ljubljani. Ob 15.10 sem šel na avtobus za Skofjo Loko in prepričan sem bil, da bom prišel pravočasno, vendar sem prišel na postajo eno minuto pred 16. uro, seja pa je bila v šoli Podlubnik, in sem tako zamudil, kar pa je bilo zame zelo neprijetno.

Zanima me tudi, ali je sploh še kakšen direktni avtobus Ziri — Ljubljana, oziroma Kranj?

Pogoji so neznosni tako za potnike, kot za šoferje. Moram pa poudariti, da niso vsi avtobusi natrpani, npr. ob 15.40 toda kaj boš opravil ob 5. uri popoldne v Ljubljani? Tudi kajenja v avtobusih ni

Že na začetni postaji...

dnikovo mizo — razgovor za urednikovo mizo

ti k temu načinu. Prav gotovo pride tako do zamud in raznih neprijetnosti. Vendar, veliko je potnikov, ki se vozijo na delo in v šolo, ki imajo mesečno vozovnico in težave nastanejo v glavnem zaradi ostalih ljudi, ki niso dovolj disciplinirani in ne pripravijo drobiža, na ta način bi se vse skupaj lahko hitreje odvijalo.

Velikokrat opazimo, da starejši človek stoji poleg mladega, ki se udobno pelje na svojem sedcu, mislim, da je preveč potisnjeno ob stran. Olike in obnašanje mladih. Tudi o tem problemu bi kazalo malo širše razpravljati na zborih delovnih ljudi, zborih volivcev, mladinskem aktivu, sindikalnih sestankih itd.

V zvezi s prtljago bi poudaril, da lahko naložimo toliko, kolikor lahko peljemo, in mora vsak sam zanjo odgovarjati.

O direktnih linijah pa lahko povem, da se sedaj pripravlja nov vozni red, ki predvideva tudi nekaj avtobusov v Ljubljano ali Kranj, iz katerih pa ne bo treba prestopati. Ti avtobusi bodo posebej označeni.

Odnosi šoferjev do potnikov oz. obratno, so lahko kaj različni. Za šoferja lahko rečemo, da opravlja fizično in umsko zelo težko delo. Vsak ima svoje težave, tako voznik, kot tisti, ki na eni nogi stoji v avtobusu. Glede na to smo v gotovih predlaganih urah uvedli na pripombe šoferjev in ljudi po dva avtobusa. Tudi mi stremimo za tem, da bi se potniki kulturno vozili, zato bomo v voznem redu vse to upoštevali da se bo stanje izboljšalo.

Linije, ki so povezane z delavskimi prevozi pa urejemo s podjetij. Če pa zaradi naravnih ovir ne moremo redno voziti, tega nismo mi krivi in ne moremo dosti pomagati. Tudi naša organizacija mora skrbeti za to, da bi čimbolje in čim racionalneje izkoriščala osnovna sredstva.

Alojz FIRŠT

Velikokrat se zgodi, da potniki tudi izkoriščajo ugodnosti prevozov iz službe, predvsem v večernih urah. Ponašajo se peljejo le kakšni štirje potniki, v Gorenji vasi pa morajo zato precej časa čakati na avtobus. Nujno bo treba uvesti dodatni avtobus ob 14. uri iz Zirov.

Franc KOVAC

Z novim voznim redom bo to urejeno, glede dijaškega avtobusa bo treba še bolj natančno preiskati potrebe in glede na racionalnost tudi uvesti ta avtobus.

Za ob 6. uri je že uveden avtobus, novi voznik red predvideva še enega ob 13.10 iz Škofje Loke, tako da bosta potem ob 14.10 dva iz Zirov.

Vozni red bo začel veljati s 1. junijem.

S skupščino občine Škofja Loka smo ustanovili komisijo,

ki si bo v doglednem času ogledala ceste in postajališča, potem pa po kategoriji pripravila predlog komunalnemu podjetju, da s krajevno skupnostjo začne urejati postajališča in določati, kje naj bi bila.

Alojz FIRŠT

Minili so časi, ko so avtobusi ustavljali pri vsaki gostilni. Pri postajališčih je treba gledati na varnost potnikov. Voznik je dolžan, da skrbi za varnost potnikov in da ne ovira prometa.

Krajan, ki se vozijo na delo pa tudi tega ne poskrbijo, da bi malo skidali sneg s postajališča in naredili primeren prostor, če bi avtobus lahko varno ustavil in naložil potnike. Edino na novi postaji na Spodnjem Selu so poskrbeli za to.

Kot organ varnosti, ste dolžni, da spremljate varnost in razmere na cesti.

Ka jvi opazate v zvezi z avtobusnim prometom? Ali se odvijata v skladu s predpisi?

(varnost potnikov, vojni red, hitrost avtobusov, zasedenost avtobusov, usposobljenost voznikov in voznikovov?)

Pavel ČUK

Odvijanje prometa ni točno in tukaj so sigurno kršitve. Dejstvo, ki kaže na to so prometne nesreče, v katerih je udeleženo veliko avtobusov. Najpogostejše kršitve so hitrost, vključevanje v promet, prehitevanje itd. Res pa je, da so pogostejši povzročitelji nesreč drugi izvozniki, kar kaže že tudi statistični podatki.

Lansko leto je začel veljati republiški zakon o cestnem prometu. Tam je določilo v 38. členu zakona, ki pravi, da avtobusi v javnem linijskem prometu smejo voziti le toliko potnikov kolikor imajo sedežev. To pa je prav tisto, ki opredeli varno in kulturno vožnjo ljudi. Vendar tega določila še nismo začeli izvajati in verjetno to še ne bo kmalu, tu se pojavijo nato še drugi problemi, kot je že tov. Kovač povedal, da avtobusov nimajo dovolj itd.

Res pa je tudi, da je pri tej omejeni hitrosti varen prevoz tudi za precej več potnikov, kolikor je sedežev.

Temu primerno, oziroma neprimerno je tudi to, če se voznik res poslužuje te hitrosti.

Mi bomo enkrat morali začeti izvajati ta določila, ker smo za to zadolženi.

Kar zadeva nedostojno vedenje v avtobusih zakon opredeljuje posebej tudi kršitve v avtobusih in obstaja tudi sankcije za kršitelje. Kajenje je tudi z odlokom prepovedano. Odnosi med potniki in vozniki so različni, včasih pride tudi do hude krvi, vzrok za to pa so na obeh straneh. Tako občani, kot vozniki osebje, bi morali biti bolj strpni, vendar mislim, da se to ne dogaja tako pogosto.

Kar se tiče usposobljenosti voznikov in vozil, pri kontroli nismo našli kakšnih hujših kršitev. Vozilo mora biti tehnično brezhibno — hujših kršitev tukaj ni bilo. Poglaviti vzroki, da smo se danes tukaj zbrali pa so gotovo za-

oriteta na magistralnih cestah in mejnih prehodih in se mehanizacij usmeri na ta področja, zato pa tukaj ostanejo nevezdrževani. Vendar so v tem primeru po zakonu dolžni odgovoriti. Dolžnost nas vseh pa je, da poskrbimo za vzoren in kulturn prevoz naših ljudi in vsak, ki zazna, da je nastala nevarnost na cesti, je dolžan opozoriti na to ustrezne organe.

Alojz FIRŠT

Sedaj, ko so izšli novi predpisi o javnem redu in miru, se je postavilo veliko vprašanje, kako bomo mi, šoferji to upoštevali npr. pozimi, ko moramo segreti avtobus preden gremo na pot in moramo avto precej zgodaj vžgati, v predpisih piše, da ne smemo avta pustiti vžganega na mestu več kot eno minuto.

Postavlja se vprašanje, kako usklajevati nujne potrebe s predpisi, komu ustreči — zakonu ali ljudem!

Esad BILJALI

Velikokrat me ljudje sprašujejo, kdaj gre avtobus, zato mislim, da bi bilo nujno potrebno, da bi pred Zadrugnim domom obesili vojni red.

Pavel ČUK

Kar se tiče ogrevanja, določa zakon le za postaje in postajališča. V takih krajih, kjer to ni urejeno, bi bilo potrebno urediti in določiti primeren prostor, kjer bi avtobuse lahko ogrevali, ne da bi motili javni red in mir.

Vaše mnenje in konkretni predlogi za boljše urejevanje avtobusnega prometa.

Alfonz ZAJEC

Mislim, da bi podjetje moralo imeti skrb, da bi pripe-

ljali potnika do tam, kjer je plačal, na kakršen koli način npr., če je cesta slaba ali zasnežena so potnike dolžni prepeljati z vozilom, ki bo opremljeno za tako pot. Želim, da bi se z novim voznim redom uredila tudi vožnja za dijake in študente, ter da bi prevoze uredili tako, da bi bili zadovoljni potniki, podjetju pa v korist.

Miha GOVEKAR

Svet krajevne skupnosti bo napravil vse, da bi se na tem področju čimveč koristnega naredilo, da bi se ljudje varno in kulturno vozili, vendar dokler ne dobimo nič uradnega, tudi ukrepati ne moremo.

Marta TREVEN

Kadar ima kdo kakšne predloge ali pritožbe v zvezi z delavskimi avtobusi, naj to pove meni ali odda pismo, ker le na ta način lahko naprej ukrepam, se pomenim z Alpetourom, ki take pripombe ali predloge le na ta način lahko upošteva.

Ana CEMAZAR

Vse dileme, ki se vozimo želimo, da bi imele bolj primerno zvezo, da ne bi prišlo do izgub in zamud dela, kar je v škodo podjetju in sebi.

Franc KOVAC

Glavno sem že povedal, nujno pa bi bilo, da bi rešili problem prevoza delavcev zvečer s tem, da bi mi čimbolj uskladili vojni red, da bi vsem zadovoljili.

Marta TREVEN

Na vas je, da uskladite vojni red, nato pa bomo tudi v Alpini omogočili prevoz potnikov popoldanske izmene.

Samoupravna kronika

od 15. II. do 15. III. 1976

Skupni delavski svet in DS TOZD Proizvodnja ALPINE

Sklepi seje dne 16. 2. 1976

OZD ALPINA pristopi k podpisu družbenega dogovora o obsegu in načinu združevanja ter uporabi sredstev namenjenih za ureditve skupnih interesov in potreb splošnega družbenega pomena v krajevnih skupnostih, skupnostih za izobraževanje, otroško varstvo ter za uspešno vodenje priprav za splošni ljudski odpor v občini Ajdovščina.

OZD se zavezuje, da bo vplačevala iz ostanka dohodka v navedene namene sredstva v višini 0,3 % od skupno izplačanih bruto osebnih dohodkov delavcev, zaposlenih na območju občine Ajdovščina v preteklem letu.

Razlike, nastale 1. 1. 1973, 1. 1. 1974 in 1. 1. 1975 pri preračunu na nove planske cene materiala v skupnem znesku din 8.572.789,10, nedokončane proizvodnje v skupnem znesku din 2.160.748,64, gotove proizvodnje v skupnem znesku din 1.848.840,72, naj se prenesejo ob zaključnem računu za leto 1975 v poslovni sklad.

DS odobri izplačila po pogodbah o delu — CPV za leto 1975 v skupnem znesku — neto din 8.157,95.

Razpisna komisija je na seji dne 12. marca 1976 pripravila predlog za imenovanje direktorja delovne organizacije.

Ob tednu boja proti raku

(od 1. do 8. marca)

Z društva za boj proti raku smo prejeli več sestavkov, ki so pomembni za vse nas. Zato smo se odločili, da jih bomo objavljali v skrajšani obliki.

prof. dr. Božena RAVNIHAR

Mednarodna zveza za boj proti raku — ki združuje strokovna in laična društva ter tudi ustanove, katerih dejavnost je posvečena problemu te bolezni — je že pred leti dala pobudo, da naj bi v vseh deželah po svetu en teden v letu proglasili za »Teden boja proti raku«, nosilci in organizatorji akcij pa naj bi bila predvsem društva za boj proti raku. V Jugoslaviji smo vsako leto prvi teden v marcu izbrali za Teden boja proti raku, program in obsežje tega Teden pa mu dajejo društva za boj proti raku.

Kadrovske novice

V zadnjem mesecu smo sprejeli 11 novih delavcev in delavk. Razporejeni so bili v naslednje oddelke, oziroma prodajalne: Avgust Horvat v sekalnico, Ivanka Alič, Ljudmila Martinčič in Sefija Čaušević obrat Gorenja vas, Bogdana Puhalo se je zaposlila v Koprivnici, Đura Mirjana Zagreb III, Đurutić Dušica, Beograd I, Nada Križevan Zagreb II, Marjana Javoršek Celje, Jadran Rajčić Zagreb I, in Rajić Marija Subotica.

Iz delovne organizacije je odšlo 10 delavcev. Razporejeni so bili v naslednjih oddelkih in službah: Helena Reje, prodajna služba, Janez Luznar, kadrovska služba, Marjan Gantar, Rado Tavčar, Simon Zakelj in Drago Kunc oddelek plastike, Anton Poljanšek, montaža lahke obutve, ter Leopold Sket, prodajna Celje, Dobrovoje Uzelac, Zemun in Smilja Pruginić, Zrenjanin.

F. A.

Poročili so se:

Marija Likar, Jožeta Kodelj in Marija Može — obrat Gorenja vas, Vasilja Pivk in Miluška Jesenovec — obrat Ziri, ter Nevenka Stevović, Marica Mijaljević in Esma Lović — prodajna mreža.

Iskreno čestitamo in želimo mnogo sreče in medsebojnega razumevanja!

Smilji Pruginić in Antonu Poljanšku želimo ob odhodu v pokoj obilo zdravja in dobrega počutja!

Namen Teden je predvsem spomniti javnost na probleme in potrebe boja proti rakavih boleznim in jo pridobiti za pomoč zdravstveni službi pri reševanju teh problemov. Potrebe namreč tudi pri nas daleč presegajo dosege ter zmogljivosti zdravstvene službe same. Rak je — kot bolezen današnjega časa — splošen družbeni problem, zadeva posameznike, družine in vse družbene dejavnike, ne le zdravstvo.

Boj proti raku pomeni izkoristiti vsa sodobna dogajanja medicinske znanosti na področju preprečevanja, odkrivanja, ugotavljanja in zdravljenja raka ter tudi na področju rehabilitacije in druge oskrbe rakavih bolnikov. Namen teh prizadevanj je znižati število zbolelih, zvišati število ozdravljenih, da bi bolnike, bodisi ozdravljene ali le začasno za zdravljenje čim bolj uspešno rehabilitirali telesno, duševno in socialno, ter ne nazadnje, zagotoviti bolnikom z napredovalno boleznijo ustrezno medicinsko oskrbo in vso potrebno drugo nego.

Da bi bil boj proti raku uspešen na vseh naštetih področjih, sta sodelovanje in pomoč ljudstva zdravstveni službi nujno potrebna. To bomo dosegli le z ustrezno zdravstveno vzgojo prebivalstva, ko bodo ljudje razumeli značaj raka, ko bodo vedeli, da je bolezen po večini moč ozdraviti, če je zgodaj odkrita in ozdravljena, ter da je moč preprečiti ali olajšati mnoge njene nevarne posledice. Teden boja proti raku ima predvsem zdravstveno-vzgojni značaj, ni pa namenjen samo občanom, marveč vsem družbenim organom in organizacijam, ki jih zadeva vprašanje raka.

Če začnemo pri možnostih, ki jih imamo za preprečevanje zbolevanja za rakom, gre predvsem za odstranjevanje že znanih, raka povzročajočih ali pospešujočih dejavnikov iz našega življenjskega in delovnega okolja, oziroma za varstvo človeka pred njimi.

Po ocenah mnogih znanstvenikov bi bilo moč preprečiti pretežno število rakov, če bi uspeli odstraniti ali preprečiti škodljivi vpliv kancerogenih dejavnikov, ki so prisotni v onesnaženem ozračju, prehranbenih artiklih, pri proizvodnih postopkih v industrijskih obratih in še drugo, ali pa se jim izpostavlja človek sam s svojimi razvadami, kot je npr. kajenje cigaret. Očitno sodi ta vidik

boja proti raku med prizadevanja proti onesnaževanju človekovega okolja; zadeva pa zakonodajo, higiensko-tehnične ukrepe in ustrezen nadzor v obratih ter še druge poklicne družbene dejavnike.

Več kot polovico rakov bi se dalo danes že odkriti v zgodnjem stanju razvoja — tedaj, ko jih je še možno dokončno ozdraviti.

Vsak rakov bolnik naj bi bil čimprej deležen najboljše možnega ugotavljanja in zdravljenja, ker gre pri tem vedno za življenje. Današnja medicina ima v tem pogledu velike možnosti, zahteva pa visoko specializirane in izkušene strokovnjake, pa tudi zelo drago opremo in draga zdravila. Vse to narekuje koncentracijo teh zmogljivosti v visoko specializiranih centrih, katerih obstoj je osnovni predpogoj, da se akcije za zgodnejše odkrivanje raka ne bodo izjalovile. S tem je utemeljeno, da smo si v naši strategiji boja proti raku v SR Sloveniji postavili kot prvo nalogo rešitev skrajno nezadovoljivih prostorskih razmer in nezadovoljive materialne opremljenosti — zlasti Onkološkega inštituta v Ljubljani.

Pri tem moramo upoštevati še zlasti njegovo vlogo kot jedra klinične onkološke službe v okviru Kliničnega centra, kot baze za onkološko izobraževanje zdravstvenih raziskovateljev na področju raka in kot organizacije združenega dela, ki ji je prvenstvena skrb uspešen boj proti raku v naši republiki! Pomen Onkološkega inštituta je naša javnost — žal bolj kot pa od-

govorni družbeni organi — očitno pravilno dojela. Odtod tudi njena stalna materialna in moralna pomoč vsem našim prizadevanjem za rešitev inštitutovih težavnih razmer, da bi lahko ustrezneje razvijal svojo dejavnost.

Zelo malo smo pri nas naredili tudi za ustreznejšo rehabilitacijo rakavih bolnikov — fizično, psihično in socialno.

Iz teh, bežno nakazanih vidikov boja proti raku in našega programa, se nam kaže tudi vloga našega Društva za boj proti raku, ki je prostovoljno združenje laikov in strokovnjakov, ki želijo pomagati zdravstveni službi pri zatiranju te bolezni. Akcija Društva se začne tam, kjer se konča njena zmogljivost in pristojnost onkološke zdravstvene službe same, da bi mogla uveljavljati potrebne ukrepe ter tedaj, ko po uradni poti zbrana sredstva ne zadoščajo več za kritje potreb posameznih področij dejavnosti v boju proti raku. Društvo naj bi bilo posrednik med družbenimi dejavniki, ki posredovalo naj bi jim strokovno načrtovane programe posameznih dejavnosti v boju proti raku in potrebe za njihovo izvajanje ter jih hkrati mobiliziralo k sodelovanju in pomoči. Zato naj bi ta Teden veljal tudi kot spodbuda občanom in delovnim organizacijam tako za včlanjenje v Društvo SR Slovenije za boj proti raku, kot tudi za pomoč pri njegovem delu, saj se bo s tem njihovo hotenje — sodelovati in pomagati pri premagovanju raka — lahko najbolj učinkovito uveljavilo.

Poldetu Demšarju v slovo!

Nepričakovano smo se poslovili od našega nekdanjega sodelavca, upokojenca Poldeta Demšarja iz Dobručeve.

Polde se je zaposlil v naši delovni organizaciji med prvimi delavci že v avgustu 1945. leta. Delal je vsehkozi v montažnem oddelku pri različnih vrstah izdelave obutve. V obdobju njegove 22-letne zaposlitve v podjetju smo ga srečevali kot strokovno usposobljenega in razgledanega delavca na zahtevnih delovnih mestih od delavca, inštruktorja, mojstra do vodje oddelka. S svojim zavzetim in aktivnim delom je mnogo prispeval k razvoju Alpine, od prvotne ročne izdelave obutve, s prehodom na industrijski način, do današnje mehanizacije.

Poklicno usmerjanje v osnovni šoli

Nobenega poklica ni, ki bi bil nizek, nečasten ali ki bi se ga bilo treba sramovati, treba ga je le pošteno in spretno opravljati.

V naši družbi, ki gradi svoj napredek na načelih humanizma in socialistične demokracije, moramo na osnovi vse večjega upoštevanja znanstvenih dognanj ustvariti vse potrebne pogoje za nadaljnji razvoj poklicnega usmerjanja kot sistematične, družbeno organizirane pomoči in strokovne dejavnosti.

Solsko in poklicno usmerjanje mora temeljiti na tem, da vsakomur omogoči vsestranski razvoj njegovih sposobnosti, polno izkoriščanje vseh njegovih možnosti in popoln razvoj njegove osebnosti. V času, ko smo priča vse hitrejšemu tehničnemu, ekonomskemu in socialnemu razvoju, kar zahteva dvig ravni znanja in usposobljenosti, postaja ta sestavni del osnovnošolske vzgoje še pomembnejši.

Razvoja družbe ne bi bilo mogoče zagotoviti, če ne bi večina ljudi mogla izbirati poklica v skladu s svojimi interesi in sposobnostmi in če ne bi bila zadovoljna z doseženim uspehom v poklicu. Usmerjanje temelji tudi na poglobljenem poznavanju

otroka v dovolj dolgem časovnem obdobju, zasnovanem na opazovanju različnih oblik njegovega vedenja v različnih obdobjih njegovega razvoja.

Iz vsega tega izvirajo naloge, ki jih ima šola pri poklicnem usmerjanju:

1. da razvije otrokove sposobnosti, interese in ostale kvalitete do najvišjih mej v okviru individualnih zmogljivosti

Uspehov ljudje ne dosega po naključju, uspeh zahteva stalno in sistematično delo.

2. da učenec osvetli pomen izbire poklica in vse dejavnike, ki jih mora pri izbiri upoštevati

3. da omogoči učencem spoznavanje čim večjega števila poklicev, zahteve in pogoje nadaljnega šolanja in možnosti zaposlitve

4. da učenca vsestransko pripravi in motivira za čim samostojnejšo stvarno odločitev pri izbiri poklica in da z največjo resnostjo pristopi k

uresničitvi postavljenega cilja

Da bi torej uskladili poklicne interese in sposobnosti posameznika z interesi skupnosti, mora biti poklicni usmerjevalec pozoren predvsem na naslednje sestavine otrokovega duševnega in telesnega razvoja:

1. Inteligentnost, fizična moč in telesna odpornost, presojanje prostorninskih odnosov, sposobnost izražanja in sodelovanja z okoljem, oblikovalne in risarske sposobnosti, sposobnost prstov in natančnosti.

2. Interesi (rokodelsko-tehnični, tehnično-raziskovalni, oblikovalno-umetniški, interes za delo z ljudmi, skrb za ljudi, interes za delo v naravi ali z naravo, interes za pisarniška dela, leposlovni interesi, interes za trgovanje, interes za potovanja, organizacijski interesi, interes za tveganje, glasbeni interesi).

3. Delovne in učne navade: (zdravstvene ali higienske, ču-

stveno-moralne, splošne, posebne, učne).

4. Pomen znanja.

5. Zdravstvene kontraindikacije.

Poleg tega pa mora poklicni mentor seznaniti učence s potmi do poklicne usposobitve, z najpogostejšimi napakami pri izbiri poklica, s poklicnimi perspektivami, s poklici, ki jih je malo ali preveč, s pomenom gimnazije. Se posebej pa je vseskozi treba skrbeti za nadpovprečno nadarjene učence.

Vse leto bo potrebno spremljati učenceve interese ter jih uskladiti z njegovimi duševnimi in telesnimi sposobnostmi. Organizirali bomo tudi predavanje o vplivu zdravstvenega stanja na izbiro poklica (ambulanta za medicinsko delo — Zdravstveni dom Skofja Loka). V maju 1976 bomo organizirali tradicionalno poklicno ekskurzijo z ogledom hidroelektrarne v Medvodah, Litostroja v Ljubljani, Iskre v Kranju in letališča Brnik.

Uspeh v poklicu je velik del človekove osebne sreče. Velikega italijanskega umetnika in znanstvenika Leonarda da Vincija so vprašali: »Kaj vam je na svetu najljubše?« Odgovoril je: »Moja pot v delavnico.«

Za izpolnitev vseh teh nalog šolskega poklicnega usmerjanja si je šolski kolegij za poklicno usmerjanje (ravnatelj, socialna delavka, razredniki osmih razredov, poklicni usmerjevalci) postavil naslednji program dela za šolsko leto 1975/76:

1. Anketiranje vseh učencev, ki zaključujejo šolsko obveznost

2. Predavanja:

a) Poti usposabljanja in šolski sistem, usmerjeno izobraževanje

b) Vsebina in zahtevnost posameznih smeri šolanja

3. Testiranje učencev osmih razredov:

a) presojanje abstraktnih odnosov

b) presojanje besednih odnosov

c) presojanje prostorninskih odnosov

4. Predstavitev testnih rezultatov za razredni učiteljski zbor

5. Predavanje za starše: Vloga staršev pri izbiri poklica

6. Srednješolski informativni dan

7. Ekskurzije v delovne organizacije

8. Osebni razgovori z učenci (razredniki in mentor za PU)

9. Osebno svetovanje vabljene učencem (na Komunalnem zavodu za zaposlovanje)

10. Predavanje filmov o posameznih strokah

11. Pomoč učencem pri iskanju učnih mest

12. Pomoč učencem pri iskanju štipendij

13. Posredovanje gradiva za potrebe poklicnega usmerjanja v šoli (prospekti, brošure)

14. Prosvetljalna predavanja o strokah in poklicih

15. Vodenje evidenčnega kartona o osnovni šoli

16. Srečanje zaključujočih učencev z dijaki srednjih in poklicnih šol

17. Spremljanje TV oddaj o poklicih

Ob koncu drugega polletja bomo na šoli pripravili roditeljski sestanek, na katerega bomo povabili vse kadrovice žirovskih OZD, ki nam bodo posredovali vse razpisane štipendije in prosta učna mesta za šolsko leto 1976/1977.

S tem želimo predvsem doseči, da bi se čimveč ljudi prej ali pozneje zaposlilo na področju naše krajevne skupnosti. Naša pravica in dolžnost pa je tudi, da spremljamo učenca po izstopu iz osnovne šole, da mu pomagamo z nasveti pri študiju ali na delovnem mestu.

Poklicne namene osnovnošolcev po strokah in poklicih.

V šolskem letu 1975/1976 je v osmem razredu 92 učencev, od tega je 44 dečkov in 48 deklic:

	kandidatov
— Gimnazija	17
— Strojna tehnična	5
— Pedagoška	6
— Elektrotehnična	2
— Pedagoška gimnazija	6
— Medicinska sr. šola	6
— ESS	5
— UA center	4
— Šola za farm. tehnike	1
— Šola za oblikovanje	1
— Kadetska šola UJV	1
— Vzgojiteljska	1
— Šola za PTT uslužbenca	1
— Gradbena tehnična	1
— Cevlarska tehnična	1
— Šola za zobne asist.	1
— ključavničar	1
— avtomehaničar	6
— kmetovalec	1
— orodjar	4
— pek	1
— prodajalec	4
— elektroinstalater	1
— administratorka	6
— CSIC	2
— kuhar, natak	2
— Poklicna grafična šola	2
— mizar	1
— zidar	1
— instal. klimat. naprav	1
— takoj v zaposlitev	2
— Neodločeni	2
Skupaj vseh	92

Nič ni bolj odvratnega, kakor poslušati, kako nekdo vsak dan preklinja svoj poklic in nič bolj prijetnega, kakor uživati radost poklicnega dela, v katerem se počutiš kakor v toplem domu, ki je bil zgrajen zate.

Boris Pečnik

Kakor, da so prostori Republiške telesno-kul. skupnosti, v Hali Tivoli premajhni, se mi zdi, ko planeva v ognjevit razgovor z Otom Giacomellijem, nekdanjim reprezentantom v smučarskih skokih.

Njegove široke kretnje izražajo svetovljanski pogled na probleme, temperament pa skriva za neovrgljivo logiko. Če k temu dodamo še tisto odločnost... kakor pred skokom... potem, si mislim, je kar neprijetno tistemu, ki z njim prekriza meče. Toda svoboda je njegovo geslo!

Prav gotovo ga je oblikoval šport, ki je bil v družini sestavni del življenja.

Rojen v letu 1942, se je kot fantje takoj po vojni »preselel« v Partizan, kjer so na-

darjenemu fantiču zlahka vcepili športni duh in obilo telesnih spretnosti.

S skakanjem na smučeh se ni začel ukvarjati čisto slučajno, videl je starejše, ki so na mali 30 metrski pručki preizkušali korajžo. Poskusil je tudi sam.

Mnogi žirovci so takrat hodili na tekme samo zato, da bi videli, kdaj bo mali Otom premagal svojega očeta...

En res, kmalu je v tekmi mlajših pionirjev v Planici segel po prvih mestih, to je bilo leta 1952. Odločilno pa je bilo leto 1955, ko se je že srečal z asi jugoslovanskega skakalnega športa: Pečarjem, Erženom, Jemcem, in nekaj kasneje Zajcem. Vedno je bil med prvimi. To je začrtalo njegovo športno življenje.

»Toda sem odšel iz Žirov, v gimnazijo v Skofjo Loko, pripoveduje. »Toda red v internatu se ni skladal z načeli svobode in »ne živimo samo od kruha«. To so bila tudi najbolj suha leta v njegovi športni poti. »Morda je tu tudi vzrok, da nisem dosegel več, kajti, ko sem se kasneje prepisal na gimnazijo v Sentvidu, kjer so imeli naprednejši način dela, sem pravzaprav dosegel višek športnih uspehov. Pa ni šola zato prav nič trpela...«

Maturiral je na temo: tehnika smučarskih skokov.

Stal je pred odločitvijo, kaj zdaj? Tehnika, matematika, fizika, Visoka šola za telesno kulturo... morda ekonomija. Končno je pristal tu. Tudi diplomiral.

Medtem pa je bil stalni član državne reprezentance. Po njem so se zgledovali mladi žirovci, drugi val, kot on pravi.

In zakaj je pristal končno tu, na Republiški telesno-kulturni skupnosti?

Morda je na to vplivala diploma na ekonomski fakulteti, financiranje telesne kulture..., ali morda članki, razmišljanje o športu in sistemskih rešitvah...

In sedaj skok nazaj, k izviru.

»V Žireh prihaja na površje tretji val skakalcev. Prav velika škoda bo, če ne bomo znali izkoristiti talentov, jim omogočiti primerne pogoje za razvoj. Za to pa je potrebno več širših rešitev, materialnih in kadrovskih.«

Sicer bo ta lepi šport spet domena samorastnikov...

»So pa tu že druge potrebe. Primerna splošna telesna kultura vseh, in pa rekreacija.« »Veš«, pravi, »v Žireh bo velika pridobitev nova telovadnica, toda za širšo, tako potrebno rekreacijo bo to vse premalo. Kje bo tistih 6 kvadratnih metrov površin za tako dejavnost na prebivalca. Pravijo, da bi moralo biti najmanj toliko... Pa je Žirovcev več kot 4000 sedaj, kaj pa leta 2000?«

Vidim možnost, da bi lahko lepo izkoristili površine, od ceste s Partizanovim domom, do pasu znotraj industrijske cone, ki poteka v smeri proti Ledinici. In kar je največja prednost. To zemljišče je prav sredi industrije in bi bila souporaba objektov za rekreacijo lahko idealno rešena.

Kar pa zadeva usodo Partizana, pa samo še tole: kolikšna bo resnična cena adaptacije, kakšni bodo stroški vzdrževanja, ogrevanja? Dobro premislite!

Torej ne stojmo na strani, povejmo svoje. Toda na pravem mestu — in pravočasno.

Tekst: Nelko Podobnik
Foto: Franc Jesenko

Zakaj v Žireh lakota po športu?

Razlog zakaj ni bil problem izid referenduma 1970. leta za izglasovanje samoprispevka v KS Žiri, za zgraditev telovadnice, novih učilnic ter športnega stadiona in zimskega plavalnega bazena v drugi fazi izgradnje, najdemo, če napravimo kratko analizo stanja telesno-kulturnega življenja kraja.

Tudi pred vojno

Žiri se uvrščajo med redke manjše kraje na Slovenskem, ki so se že zelo zgodaj začele vključevati v tokove narodnostnega prebujanja. Z razvojem čevljarske obrti je začel kraj spreminjati svojo podobo in s tem v zvezi tudi svojo miselnost.

Cepprav stisnjen med hribe

na koncu Poljanske doline, že v prvih letih tega stoletja dobi svoj lastni sokolski dom, v katerem so se kovali mladi gimnastičarji v odlične domoljube in naprednjake takratne dobe. Dolgoletni vodniki so bili: dr. Ivan Kavčič, Zinka Kenda, Ivan Kržišnik, Janez Oblak, Tone Bizjak, Rudolf Bačnar, Miro Ogrinc,

Vinko Kopač, Franc Zajc.

V dolgoletnem obdobju je na telovadnem področju dosegala največje uspehe gimnastična vrsta. Naj omenim samo nekaj tekmovalcev iz tega obdobja, ki so bili poznani širši športni javnosti: Janez Oblak, Julij Govekar, Maks Majnik, Matija Cankar, Jože Zakelj, Rudolf Kavčič, Ivo Kavčič, Franc Giacomelli, Janez Sedej in še mnogi drugi, ki so bili simpatizerji in pristaši naprednega gibanja v Žireh. V Žireh je tekla zibel (Nadaljevanje na 10. strani)

Zakaj v Žireh lakota po športu?

(Nadaljevanje z 9. strani)

ka našemu priznanemu telovadcu Toši Primožiču. V kraju so bili zelo popularni sokolski zlet, ki so zblíževali in združevali somišljenike vseh starosti. Sestave Viktorja Murnika so bile poznane najširšem krogu občinstva. Od športnih iger sta bila najbolj razvita nogomet in odbojka. Dolgo časa je bilo popularno sabljanje ali moreška. V kraju je bilo že zelo zgodaj popularno smučanje. Prebivalci Mrzlega vrha in Žirovskega vrha so v hudih zimah uporabljali daljške za čevlje podobne današnjim smučkam, katere so izdelovali sami. V obdobju med obema vojnama so bili organizirani smučarski tečaji. Prve takšne smučarske tečaje je vodil danes priznani domačin dr. Rado Poljanšek.

V obdobju med obema vojnama tudi »Orli« niso držali križem rok, marveč so se z vso zavzetostjo borili za prestiž nasproti »Sokolu«. Nekaj let pred drugo svetovno vojno so Orli sezidali na prostoru takratnega sejmišča oziroma nogometnega igrišča modern (kulturno-prosvetni dom, v katerem sta bili manjša študijska telovadnica, večja športna dvorana za igre ter nastope in velika dvorana s sedeži in loži za dramske in društvene prireditve. V domu so bili še mnogi soprostori, kot so slačilnice, čitalnica, klubski prostori in drugo.

Davek je bil velik

Vojna vihra je bila za žirovsko kotlino in okoliške kraje izredno krvava tako v pogledu človeških, kakor tudi materialnih izgub. Vse javne stavbe v kraju je uporabljal okupator za svoje potrebe. Poleti leta 1943 so Nemci začeli z zemeljskimi deli, ker so želeli zgraditi moderen olimpijski plavalni bazen.

Ze oktobra istega leta so morali Nemci zapustiti Žiri. Tako so morali za vedno opustiti misel, da bi iz žirovske doline napravili svojo športno bazo, v kateri naj bi se nemški vojaki pripravljali za sibirsko fronto.

Ugodni klimatski pogoji in naravna tekališča so bili kot nalašč, da bi okupatorji to svojo namero uresničili. Prav zaradi tega so bile vse javne stavbe v Žireh porušene in uničene z istočasno obljubo, da bodo vse obnovljene takoj po osvoboditvi. Da se ne bi mogel sovražnik utrditi v kraju, so bili porušeni naslednji objekti: Sokolski dom, Dom Orlov, občina, šola, vrtec in farovž, v katerem so stanovali žandarji. Žirovsko območje je bilo izredno pomembno za XXXI. divizijo in IX. korpus, saj so se tukaj stekale partizanske poti iz Notranjske, Primorske, Gorenjske in ljubljanske strani.

Ze prej smo omenili, da je bila že med vojno dana kraju trdna obljuba, da bodo vse stavbe zgrajene po osvoboditvi, kar se da hitro s pomočjo širše skupnosti. Res je bil po osvoboditvi s prostovoljnim delom krajanov vsaj za silo obnovljen sokolski dom, ki pa je zaradi neustreznih temeljev in zastarelosti začel hitro propadati. Občani so s prostovoljnim delom in prispevki v lesu zgradili današnjo nedograjeno osnovno šolo in zadrugi dom, medtem ko za telesnokulturna domova še do danes nimamo nadomestila.

Vendar rastemo — samorastniško

Po vojni je začel z rednim delom TVD »Partizan« Žiri, ki je vključil v svoje vrste športnike vsega kraja. Zaradi izredno slabih delovnih pogojev pa je začelo delo v društvu zamirati. Večkratna vlaganja sredstev za dejavnost v Dom TVD »Partizana« ni moglo preprečiti njegovega vztrajnega propadanja. S tem pa nikakor ni zamrla telesnovzgojna dejavnost v kraju. Z izgradnjo šolskega športnega parka pri osnovni šoli je žirovski šport doživel svojo drugo renesanso v povojnem obdobju. Mladina, zbrana pod okriljem SSD »Tabor«, je začela nizati uspeh za uspehom na občinskih, področnih, republiških in celo na državnih prvenstvih. V letu telesne kulture mladih 1962, je bi-

lo društvo nagrajeno z najvišjim priznanjem: Kipcem kurirja Jovice.

SSD »Tabor« je bilo organizator mladinske delovne brigade »Sora«, ki je s prostovoljnim delom zgradila betonsko košarkarsko igrišče pri šoli, ter uredila prostor za roketmet in naravno drsališče. Z ureditvijo in izgradnjo šolskega športnega parka so bili dani pogoji, da so mladi športniki, čeprav še vedno brez telovadnice, posegali po najvišjih priznanjih v atletiki, smučanju, košarki, roketmetu in gimnastiki na tekmovanjih gorenjskega, notranjskega in ljubljanskega tekmovalnega območja.

Pionirke so že petkrat zaporedoma osvojile naslov republiških prvakinj v košarki, v lanskem jeseni pa so si pionirke priborile še naslov republiških klubskih prvakinj v košarki za leto 1974. Uspešno so zastopale našo republiko na državnih prvenstvih ter so leta 1971 v Prištini osvojile celo prvo mesto. Tudi pionirji se vztrajno nahajajo v republiškem vrhu, ter so že vrsto let gorenjski pionirski prvaki v košarki. Še bolj pomembno je dejstvo, da je imela možnost vsa šolska mladina sodelovati na smučarskih tečajih, taborjenjih, plavalnih tečajih itd. Prav zaradi izredne množičnosti in kvalitete dela ter razvijanju samoupravnih odnosov v procesu dela, je naše SSD »TABOR« osvojilo v tekmovanju SSD SRS enkrat 1., drugič 2. in nato četrto mesto v SRS. Ze več let se v Žireh pojavlja izredno močna košarkarska generacija, kar je rezultat dolgotrajnega načrtnega dela. Košarkarski klub »Kladivar« Žiri ima vsako leto več članov, ki so največ pripomogli, da se je pri Partizanu (bivšem Sokolskem domu) zgradilo asfaltno košarkarsko igrišče.

Tudi to društvo žanje vse lepše uspehe. Lansko leto so mladinci postali prvaki Goriške in so si tako pridobili pravico nastopa na republiškem finalnem tekmovanju. Na lanskem republiškem košarkarskem prvenstvu za pio-

nirke pa so pionirke žirovskega društva »Kladivar« osvojile prvo mesto. Vsekakor pa se moramo zavedati, da je nemogoče napredovati, če se vsa vadba odvija v majhnem improviziranem prostoru na osnovni šoli preko vse zime. V takšnih pogojih so dobili osnovno košarkarsko znanje taki kot sta brata Marjan in Tone Gantar, Viktor Zakelj in drugi.

V preteklem obdobju so bili zelo uspešni tudi smučarski skakalci. Mlajši skakalci so delovali pod okriljem planiške šole. Za alpske smučarje in vse skakalce je skrbel smučarski klub »Alpina«. Skakalci, šolarji in občani so s prostovoljnim delom zgradili že tri skakalnice. Pri članih so imeli do sedaj največ uspehov skakalci: brata Otto in Franci Giacomelli ter Janez Poljanšek. V starejšo gardo skakalcev sodi tudi Jože Jašovec. Iz žirovske planiške šole naj omenim Antona Burjeka, ki je postal celo evropski mladinski prvak v svoji kategoriji.

V mesecu septembru je TTKS Škofja Loka nastavila profesionalnega trenerja za skoke Janez Jurmana. Glede na obstoječe objekte in tradicijo, ima ta panoga največ možnosti za razvoj vrhunskih kvalitete. V celotni Poljanski dolini je treba vzgojiti nov rod skakalcev, ki bo že v naslednjih letih dostojno zastopal naš skakalni šport.

Pri domačinih, smučarskih tekačih je največ uspeha dosegel Roman Seljak.

Redno vadijo tudi judoisti in nogometaši. Zlasti judoisti so dosegli vidna priznanja:

Marjan Maček, Anton Mlakar, Milan Jereb in drugi.

Balinarji so s prostovoljnim delom zgradili moderno dvostezno balinišče.

Planinci so s pomočjo občanov zgradili planinski dom na Goropekah.

KJE BOMO DOBILI 4-8 KVADRATNIH METROV NA PREBIVALCA ZA REKREACIJO?

Danes je v Žireh zaposlenih približno 2000 delavcev. Solške in predšolske mladine je preko 1000. Zanimanje za telesno-kulturno udejstvovanje občanov je izredno. Izgradnja telovadnice, kakršna bo v Žireh, bo pomenila izredno pridobitev, saj si brez tega ne moremo več zamišljati napredka pri šolskih telesni vzgoji. V enakem položaju so tudi druge športne organizacije. Še posebej velja to za košarkarski klub »Kladivar«, ki ima velike možnosti za napredek ženske vrste. Isto velja tudi za skakalce in judoiste. V okviru kolektivov je že sedaj veliko povpraševanje po možnostih rekreacije. Vedeti je treba, da bo v šolski telovadnici vadilo 11 rednih oddelkov splošne vadbe, namiznega tenisa, košarke, atletike, gimnastičnega krožka, roketmeta in drugih občasnih dejavnosti.

Na koncu je prav, da se spomnimo našega športnega velikana ing. Stanka Bloudka, ki je prav v Žireh snoval zadnje delo, pa ga žal ni mogel dokončati — plavalni bazen.

Planinci zastavili svoj plan

Leto 1975 je za nami. Prav je, da napravimo obračun in ugotovimo, kaj smo napravili v minulem obdobju. Delo, ki je bilo opravljeno, je zahtevalo precej truda in prostega časa. Mislim pa, da smo lahko zadovoljni.

Društvo je praznovalo petindvajsetletnico obstoja. Tudi

ostale prireditve, ki so bile v načrtu, smo izvedli kar v redu. Jubilejni pohod na Stol, društveno smučarsko tekmovanje, ob žici okupirane Ljubljane, tri predavanja, udeležba petih članov tečaja o varstvu narave in gorski straži, deset organiziranih izletov v naše planine, eden v Italijo, štirje izleti za mladinski odsek. Izletov se je skupno udeležilo 433 članov. V šoli je bil tudi tečaj za najboljši spis o planinstvu in o varstvu narave. Sodelovalo je preko 60 mladincev, od teh je bilo kar 15 nagrajenih s knjižnimi nagradami. Poleg vseh društvenih akcij nas je spremljalo še mnogo nepredvidenih društvenih in gospodarskih težav, kar je zahtevalo tudi veliko prostovoljnega dela.

Plan za leto 1976 je tudi že zastavljen. Izvršni odbor je na svoji zadnji seji določil še izlete: Stol, smučarsko tekmovanje, ob žici okupirane Ljubljane, Porezen, Storžič s Kriško goro, Pohorje, Jalovec, Kamniške planine, izlet v Kotor, izlet v Makedonijo, izlet v tujino, 2 izleta na Triglav, Kriški podi z Razorjem in Prisojnikom, Ratitovec, Bleško, en izlet v Zasavje, 4 izleti za šolsko mladino, ki jih bodo pripravili v osnovni šoli, predvidevamo tudi tri predavanja, več akcij o varstvu narave in gorski straži, tečaj za planinske vodnike, tečaj za GRS.

Franc Oblak

Množičnost je najbolj obetajoča... In v mladosti!

Prvenstvo čevljarjev, usnjarjev in gumarjev v veleslalomu

Letošnje 24-prvenstvo čevljarjev, usnjarjev in gumarjev v veleslalomu, je bilo 13. marca 1976 na Zelenici pri Trzinu. Na tekmovalcu je nastopilo 223 tekmovalcev in tekmovalk iz štirinajstih slovenskih delovnih organizacij.

Ekipno je zmagal Peko Tržič s 50 točkami. Mi pa delimo 5.—6. mesto z IU Vrhnika s 34 točkami.

Pri ženskah nad 30 let je bila prva Tamara Potrč iz Koteks Tobusa, do 30 let pa Irena Lavrič iz Peka. Naše so se uvrstile Silva Bajt na 9. mesto, Anuška Starman pa na 10. mesto.

Pri veteranih je bil prvi Janez Kališnik iz Peka, naš Erznožnik Metod je bil 9. Pri mlajših članih do 25 let je bil prvi Franc Komac iz Trila, naš Franci Pečelin pa je bil odličen 4. V kategoriji članov od 25—35 let je za nas edinstven uspeh dosegel naš tekmovalec Rado Podobnik. Z izredno vožnjo in borbenostjo je med 66 tekmovalci dosegel prvo mesto. Na dobro 7. mesto se je uvrstil tudi Rajko Kosmač. V kategoriji od 35—45 let je prvo mesto zasedel Štefan Močnik iz Trila.

Dobro pa sta se uvrstila tudi naša tekmovalca Peter Kosmač na 6. in Silvo Trček na 7. mesto.

Judo

Judoisti Alpine so imeli letos že nekaj pomembnih tekmovalj.

Tekmovali so na Pokalu pohorskega bataljona v Slovenski Bistrici, na republi-

Tudi ostali naši tekmovalci so se po svojih močeh borili za čim boljšo uvrstitev in v hudi konkurenci osvojili vidna mesta v prvi polovici tekmovalcev svoje skupine. Značilnost letošnje šuštarjade je veliko število nastopajočih in izenačenih borb v posameznih skupinah. Po splošni oceni je tekmovalstvo v organizaciji Peko Tržič odlično uspelo.

Peter Kosmač

škem članskem prvenstvu v Ljubljani, na tekmovalcu I. kvalitetne lige v Murski Soboti.

V Slovenski Bistrici je vsako leto tekmovalstvo judoistov v spomin na legendarni Pohorski bataljon. Tekmujejo skoraj vsi tekmovalci iz Slovenije. Zato je to tekmovalstvo zelo kvalitetno in je kot nekaka generalna za republiško prvenstvo. Tega tekmovalstva so se udeležili naši najboljši judoisti. Dosegli so dobre uspehe. Milan Jereb je bil tretji v srednji kategoriji. Soliden pa je bil tudi Branko Tušek v polsrednji kategoriji.

Teden pozneje je bilo v Ljubljani slovensko prvenstvo v judu. Jereb je zopet zasedel 3. mesto v srednji kategoriji. V konkurenci, ki je bila zelo huda, saj so nastopili tekmovalci v II. ligi, kjer nastopa ALPINA, I. slovenske lige, kjer je 12 klubov, do Olimpije, ki je 3. v zvezni ligi in Impola, ki je državni prvak, se je Milan vrnil prav med judoiste zveznega merila.

Da bi bila izbira judoistov najboljša za tekmovalstvo na državnem prvenstvu je letos Judo zveze Slovenije organizirala I. kvalitetno ligo. V tej ligi smejo tekmovalci samo tekmovalci, ki so se na republiškem prvenstvu uvrstili do 6. mesta. Ti tekmovalci se bodo večkrat pomerili med seboj v raznih krajih Slovenije. Prva dva iz vsake kategorije bosta branila barve Slovenije.

Prvo kolo je bilo v Murski Soboti konec januarja. Milan Jereb je zopet zasedel 3. mesto. Tekmovalstvo bo še večkrat. Če bi uspel na vseh tekmovalstvih I. kvalitetne lige zasesti 2. mesto, bi torej odšel braniti barve Slovenije v srednji kategoriji na državno prvenstvo.

Novice iz krajevne skupnosti

Svet Krajevne skupnosti Ziri je obravnaval in dal v potrditev Zboru delegatov tudi plačevanje akontacij komunalnega prispevka. Od sedaj naprej se ne bo več plačevala akontacija, ampak se je postavila dokončna višina komunalnega prispevka in sicer 35.000.— din. V zvezi z akontacijo pa je sprejet naslednji predlog:

tist, ki so plačali komunalni prispevek v letu 1973, se

ji akontacija glede na inflacijo, prizna kot polni znesek plačila,

tisti, ki so plačali akontacijo v višini 20.000.— din v letu 1974, morajo doplačati še 6.000.— din,

kdo je vplačal akontacijo v letu 1975 do 1. 11., bo moral doplačati še 13.000.— din, za vse ostale pa velja do nadaljnjega višina komunalnega prispevka 35.000,00 din.

Poglejmo še, kaj vse sestavlja komunalni prispevek:

prispevek za kanalizacijo	10.500.— din
energetski prispevek	10.500.— din
glavne ceste	6.000.— din
vodovod	3.000.— din
ureditev dovodne poti	5.000.— din
Skupaj	35.000.— din

Večkrat se pri plačevanju prispevka postavlja vprašanje »kaj za to dobimo«. Kaj konkretnega je težko reči, ker malo kdo hoče razumeti,

da nimamo rešenih osnovnih komunalnih stvari na območju KS Ziri, dokler pa se ta problem ne reši, ne moremo reševati problemov, ki so v zvezi s tem.

Izgradnja hišice je stala Postavitev stolpa

54.433.— di.
204.185.— din

Skupno:

258.618.— din

Ko smo že pri stroških, pa pogledajmo, kako je bilo z drugo večjo akcijo v okviru KS, postavitev TV pretvornika.

Ker je okrog slike z novega pretvornika precej pripomb, je potrebno, da vemo, da je obratovanje še vedno poskusno, da bo original aparaturna močnejša kot je sedanja. Kar pa je v zvezi postavitev II. programa, upamo, da bomo sedaj, ko so podjetja nakazala sredstva iz samoprispevka, lahko naročili aparaturo in jo potem čim prej vgradili v rptvornik.

Trenutno teče na KS Ziri delo v več smereh in sicer:

— na pridobitvi gradbenega delovanja za izdelavo glav-

nega kanalizacijskega voda od osnovne šole do bodoče čistilne naprave,

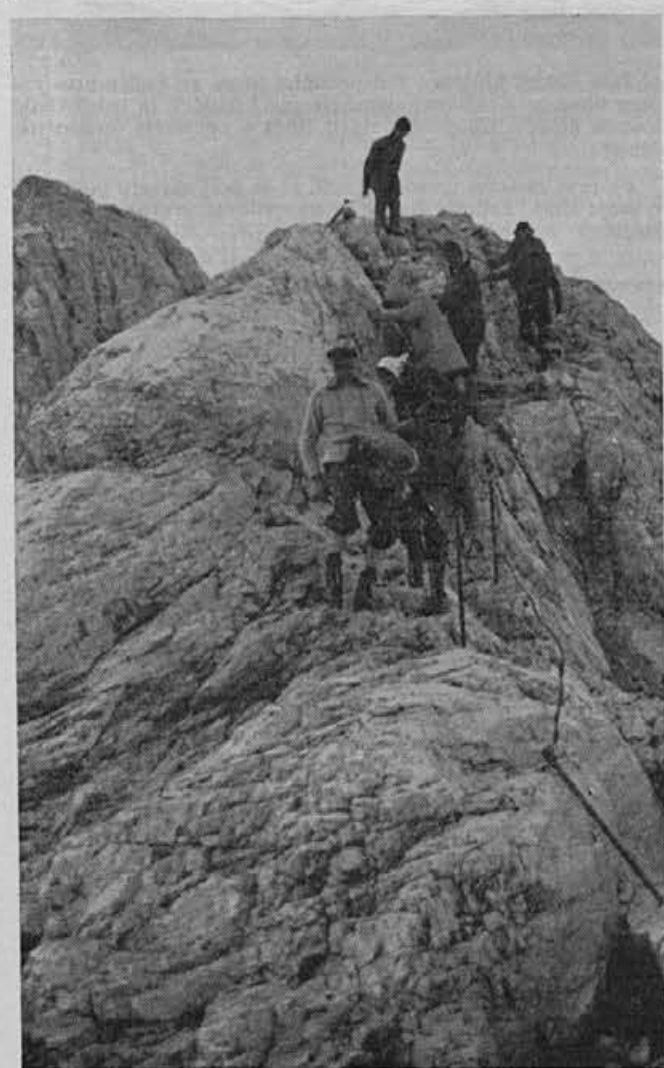
— na pridobitvi načrtov za dokončno rešitev problemov vode, vendar nam je sneg izdelavo načrtov za nekaj časa zavlekel,

— na usklajevanju planov KS s plani SIS, plani OZD in TOZD in občinskimi planom,

— ter na sprotnem reševanju problemov Krajevne skupnosti.

Torej ne počivamo. Ob lanskoletni velik akciji za asfaltiranje cest je tudi to dokaz, da se skupnimi močmi, da marsikaj napraviti.

Miha GOVEKAR

Zopet nove zmage, radost, zdravje!

Kaj pa letos?

Zbirnik plačanih računov za odpravo škoda zaradi poplav v naši občini

1. KS Bukovica — Bukovščica	3.000.—
2. KS Davča	26.077.—
3. KS Dražgoše	215.258.—
4. KS Godešič	4.680.—
5. KS Gorenja vas	4.220.—
6. KS Poljane	39.600.—
7. KS Selca	66.348.—
8. KS Sorica	2.250.—
9. SO Škofja Loka	7.505.—
10. KS Trebija	61.262.—
11. KS Zapreval	15.421.—
12. KS Zminec	10.000.—
13. KS Železniki	329.056.—
14. KS Ziri	2.910.—
Skupaj	787.590.—

Moje misli in spomini ob dnevu žena

Bližla se je ta lepa, tako
opevana pomlad, ki se je vsi
tako veselimo, od otrok do
strčkov.

Zame je bilo to pričakova-
nje še lepše. Po desetih letih
tih želja, sem pričakovala
to nežno bitje, otroka. Puste

Tudi upokoјenci ne počivajo

so bile stene bolnice, dolgi
dnevi in meseci, ko sem mo-
rala biti pod zdravniško kon-
trollo. Toda upanje in volja
je bila močnejša in sem mir-
no prenašala.

Bil je praznik žena, 8. ma-
rec, dobile smo šopke in da-
rila, ta šopek mi je dal še
več življenja in upanja, misli-
la sem si: »Zmagala bom in
drugo leto bo moj praznik
dan žena že bolj popoln, saj
bo ta otrok tako moj.«

Toda usoda se je še drugič
tako kruto poigrala z menoj.
Prezgodaj sem izgubila otro-
ka in zopet sem ostala praz-
nih rok. Svet se mi je zru-
šil in pokril vse cvetke, ki
jih je tisto zgodnjo pomlad
vrtnar že sadil po parkih
okrog bolnice in prvi pomlad-
ni žefran se je prelivail v lepe
barve. Ko so ptički peli svoj
prvi spev, se mi je zdelo, da
me hočejo tolažiti, toda za-
me je bila to le žalostinka,
preveč sem bila žalostna, ta
pomlad je bila zame brez
cvetja. Ob možu, ki me je ra-
zumel, sem zopet dobila po-
gum, oba sva tiho upala. Hi-
tro nama je minilo 16 let
skupnega življenja in prijo-
kal nama je zdrav, tako pri-
čakovani sinko. Mnogokrat,
ko sem se prebudila, sem mi-
slila, da so le sanje, kajti
preveč sem se bala, da bom
spet le razočarana.

Zopet je praznik dan žena,
veselimo se pomladi in ko
najin dragi sin dela prve
korake in izgovarja prve be-
se, sem šele zmogla to na-
pisati vam, drage žene in ma-
tere. Prej je bilo v očeh ved-
no preveč solza, če sem vam
hotela to napisati. Poleg mo-
je močne volje in močnega
razumevanja, se moram to-
plo zahvaliti tudi zdravstvu.

V srcu gojim veliko željo,
da bi zopet vesela delala med
vami, da bi bili vsi zdravi in,
da bi se vsem ženam izpolni-
le te želje.

Francka TRČEK

Ali je res le ...

PRED PUSTOM

Jože Fakin, ki dela v izdelovalnici form, se tudi v prostem
času ukvarja z oblikovanjem. Njegov konjiček je izdelovanje
lesenih kipcev. Upodablja zlasti ljudi s podeželja, preproste,
delavne ...

Po prvi razstavi v osnovni šoli, se še bolj zavzeto pogloblja
v svoje delo. Želimo, da bi še napredoval v svojem ustvar-
janju.

Moški pevski zbor Alpine na gostovanju po Goriškem

20. in 21. februarja se je na povabilo Goriške prosvetne zveze
moški pevski zbor Alpine iz Žirov udeležil dvodnevne go-
stovanja po Goriškem. Obiskal je več goriških vasi, kjer še
danes živijo pretežno le Slovenci.

Prvi večer je zbor sodeloval
na Prešernovi proslavi v dvo-
rani »Naš prapor« v Pevmi. S

šestimi pesmimi (narodne in
partizanske), je že prvi večer
razgrel dlani zavednih doma-
činov.

Naslednji večer pa je zbor
priredil celovečerni koncert
v vasi Standrež pri Gorici. S
16 izbranimi pesmimi je zbor
tako navdušil, da je moral
kar dvakrat ponavljati naj-
uspelejše pesmi. Na koncertu
sta sodelovala tudi recitator-

ka Irma Zakelj in napovedo-
valec Boris Pečnik. Med svo-
jim obiskom so se pevci »Al-
pine« sestali tudi s svojimi so-
vrstniki — pevci prosvetnega
društva »Jezero« iz Doberdo-
ba. Žirovski pevci so pokloni-
li zastopnikom doberdobske-

ga društva plaketo s planin-
skim čevljem in doma na-
pravljen čipko, predstavi-
ki prosvetnega društva Jezero
pa so v spomin darovali ne-
kaj izvodov domačega glasila
»Naš Kras«.

Ob tem srečanju je moški
pevski zbor Alpine pod po-
kroviteljstvom SO Škofja Lo-
ka povabil pevce iz Standre-
ža, kjer deluje tudi moški
pevski zbor, da vrne obisk in
se udeleži proslave ob kra-
jevem prazniku Žirov, 23.
oktobra.

Stiki z goriškimi vasi se
bodo nadaljevali, saj je v in-
teresu občine, kakor tudi šir-
še družbene skupnosti, da so
srečanja pogostejša, saj se s
tem krepi slovenska narod-
nostna zavest zamejskih Pri-
morcev. V boju za svoje pra-
vice pa jim gostovanja roja-
kov iz matične dežele prav
gotovo pomenijo veliko mo-
ralno vzpodbudo.

Na sliki: Moški pevski zbor Alpine na vajah v pripravah na celovečerni koncert 23. maja 1976